WICI

NACZELNY ORGAN ZWIĄZKU MŁODZIEŻY WIEJSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Rok XVI | Warszawa, 16 maja 1948 r. | Nr 20

Cena 10 zł

„TRZEBA Z ŻYWYMI NAPRZÓD IŚĆ..."

Na dzień Święta Ludowego

Z przeszłości idziemy w przyszłość. Z tradycji walk i zmagań z wrażą siłą wstecznictwa, z dni buntów i burz, które rozpalały w nas siły przeciw uciskowi i prześladowaniom sanacji i endecji, Z okresów bojów o sprawiedliwą Polskę przeszliśmy poprzez krwawe dzieje okupacji i zwycięską stopą dotknęliśmy drugiego brzegu dziejów, — stanęliśmy na wywalczonym gruncie Ojczyzny Ludowej. Na nowym etapie, który przemierzamy, znajdujemy się od trzech lat. Od dnia, w którym po raz pierwszy odważyliśmy się nazwać budowniczymi Polski Ludowej, dzielą nas jednak nie suche kartki kalendarza, lecz dzieli nas od pierwszego naszego kroku cały trzechletni pochód rewolucji i reform, które są naszymi reformami i naszą rewolucją.

W dniu Święta Ludowego — jak Polska długa i szeroka, będą szeregi młodzieży chłopskiej splecione z szeregami młodzieży robotniczej w jeden wspólny front młodzieży ludowej, maszerować dalej w braterskim pochodzie ku większym osiągnięciom i zdobyczom, będą szeregi wiciarzy, zetwuemowców, omturowców i członków ZMD manifestować swoją siłę i swoją wolę budowania potężnej organizacji młodzieży wsi i miast.

Z przeszłości, w której z przemocą biliśmy się w pojedynkę, a bywało, że sztucznie rozdzielano nas i szczuto na siebie, wstępujemy na wspólną drogę budownictwa Polski Ludowej, która wiedzie nas do wspólnych celów.

Celami, ideami naszymi są hasła, które wypisywaliśmy w przedwojenne święta ludowe na naszych transparentach:

„Dla dzieci chłopskich i robotniczych szkoły podstawowe i uniwersytety.

Chcemy, aby każdy człowiek umiał czytać i pisać i by mógł korzystać z bibliotek. Aby każdy miał w co się ubrać i miał co jeść.

Pragniemy, by wszyscy ludzie na wsi i w mieście mogli korzystać ze wszystkich zdobyczy kultury i cywilizacji".

Wspólny marsz tysiącznych zastępów młodzieży chłopskiej i robotniczej w dzień naszego święta ludowego prowadzi do pełnej realizacji naszych dążeń i postulatów.

Sami stawiamy program i zadania — sami wcielamy go w życie. Przez jedność młodzieży, przez jej szlachetne współzawodnictwo pracy czcimy nasze chłopskie święto.

Niech się najgłośniej rozlega w tym dniu głos solidarności młodego pokolenia. Niech nasz marsz usłyszą niezorganizowane masy młodzieży, by mogły się i one wpleść w nasz zwycięski wspaniały, wspólny pochód do Polski lepszej, szczęśliwszej, którą wspólnie będziemy budować.

Jednoczy się dokoła Rządu R.P. cały Naród Polski

PRZEMÓWIENIE WICEPREMIERA ANTONIEGO KORZYCKIEGO NA ŚWIĘCIE LUDOWYM W MIŁOSŁAWIU

ANTONI KORZYCKI
wicepremier Rządu RP.,
sekretarz generalny SL

Sto lat temu na tych oto miłosławskich polach oddziały polskie, **oddziały przede wszystkim CHŁOPÓW POLSKICH,** zadały druzgocącą klęskę wojskom pruskim, wojskom jednego z czołowych mocarstw militarnych owej doby. Zadały ją, chociaż były o wiele gorzej od nich uzbrojone, chociaż **znaczna część ich dowódców nie wierzyła w możliwość zwycięstwa.** Zadały klęskę prusakom, bo **WOLA WALKI I ZWYCIĘSTWA CHŁOPA POLSKIEGO BYŁA SILNIEJSZA OD PRUSKIEJ PRZEMOCY.**

Zwycięstwo miłosławskie nie przyniosło wtedy spodziewanych rezultatów. Zostało zmarnowane. Dlatego, że **kierownicy ówczesnego ruchu polskiego nie wierzyli w siły swojego narodu, nie wierzyli w siłę LUDU POLSKIEGO** i jego wierność dla sprawy wolności i niepodległości. Ci kierownicy, zamiast szukać oparcia w masach ludowych, szukali go w obcych potęgach, szukali go u króla pruskiego, w rządach Francji i Anglii.

Mówi przysłowie, że historia jest nauczycielką życia. Znaczy to, że nauki uzyskane z doświadczeń przeszłości, powinny wpływać na nasze zachowanie się, na nasze działania w dniu dzisiejszym.

Jest w tym wiele prawdy. Historia — to nauka o tym co było. Ale, mówiąc o przeszłości, szukamy w niej nauki dla dnia dzisiejszego, szukamy wskazań dla naszej własnej rzeczywistości.

O czym mówią nam, czego uczą nas wypadki, które miały miejsce na tej ziemi sto lat temu, co mogą nam, ludziom roku 1948, powiedzieć cienie kosynierów miłosławskich sprzed stu lat?

By powiedzieć to w jednym zdaniu: **doświadczenia Polaków poznańskich sprzed stu lat wskazują nam jasno i dobitnie, że nasza dzisiejsza polityka, polityka polskiej demokracji ludowej jest słuszna, że odpowiada ona naukom, jakich udzieliła nam historia.**

Doświadczenie Polaków poznańskich sprzed stu lat pokazało przede wszystkim, że chłop — i to właśnie **ŚWIADOMY CHŁOP POLSKI** — jest wiernym oparciem dla wyzwoleńczej walki naro-

NIECH ŻYJE JEDNOŚĆ MŁODZIEŻY POLSKIEJ

du. Byli wtedy wśród szlachty tacy, którzy mówili, że nie wolno odwoływać się do chłopa w walce o niepodległość, bo chłop jest ciemny i pójdzie za zaborcami. **Kosynierzy miłosławscy zadali kłam szlacheckiej teorii. Chłopi ławą ruszyli POD NARODOWE SZTANDARY.** Chłopi trwali w walce nawet wtedy, kiedy szlacheccy oficerowie opuszczali masowo obozy powstańcze.

Lud przede wszystkim jest obrońcą Ojczyzny, gwarantem jej wolności — oto pierwsza nauka, którą pozostawili nam nasi przodkowie, kosynierzy spod Miłosławia.

Kosynierzy spod Miłosławia wygrali bitwę. Nie wygrali wojny. Nie wygrali jej dlatego, bo nie oni kierowali walką. Kierowała nią szlachecka starszyzna oficerska, która więcej dbała o własne materialne interesy, aniżeli o Polskę, starszyzna, która bała się więcej zniesienia czynszów i pańszczyzny, aniżeli pruskiego panowania na polskiej ziemi.

Byli, prawda, już wtedy ludzie, którzy przeciwstawiali się szlachcie. Był chłop — wójt z Górczyna **PALACZ**, który w Berlinie wbrew szlachcie, **żądał rzeczywistej niepodległości ziem polskich ówczesnego zaboru pruskiego.** Byli i inni tacy jak on — wychowani wraz z nim w „Związku Plebejuszów", masowej organizacji demokratyczno - niepodległościowej owej doby, opierającej się na chłopach i na miejskim ludzie pracującym. Ale nie ci ludzie decydowali wtedy o polityce polskiej. Decydowała szlachta i jej pachołkowie. I dlatego wtedy przed stu laty przegraliśmy.

Lud musi wziąć sprawę obrony Ojczyzny we własne ręce, musi sam kierować walką wyzwoleńczą narodu, oto druga nauka, jaką zaczerpnąć możemy z doświadczenia kosynierów miłosławskich sprzed stu lat.

Polityka szlachty polegała wtedy na tym, aby liczyć na pomoc króla pruskiego, na pomoc rządu francuskiego i angielskiego w walce o niepodległość Polski. Szlachta prowadziła politykę nie tylko niesłuszną, ale samobójczą. Król pruski rzucił swe wojska przeciwko Polakom, **rząd angielski i reakcyjna opinia angielska poparły go w pełni,** a rząd francuski nawet palcem nie kiwnął, by im w tym przeszkodzić. Jedynymi siłami, które wtedy przeciwstawiały się pruskim okrucieństwom wobec Polaków — były siły ówczesnej demokracji, siły ówczesnego postępu. Twórcy naukowego socjalizmu, **Karol Marks i Fryderyk Engels**, właśnie jako niemieccy demokraci, **wystąpowali w obronie Polaków przeciwko** rządowi pruskiemu. Robotnicy paryscy zorganizowali wtedy pod hasłem pomocy dla Polski wielką demonstrację w parlamencie francuskim. Demonstracja ta została rozpędzona siłą, a jej kierownicy, wybitny działacz robotniczy Blanqui i jego towarzysz Barbès, aresztowani, a następnie skazani na wieloletnie więzienie.

Naród polski nie może w dążeniu do zapewnienia swej niepodległości opierać się na sojuszu z potęgami reakcji, nie może liczyć na przyjaźń niemieckich junkrów i wielkich kapitalistów, może znaleźć sojuszników tylko w międzynarodowym obozie postępu i demokracji — oto trzecia nauka z walk i doświadczenia naszych poprzedników kosynierów miłosławskich.

Możemy śmiało stwierdzić: polityka nasza, polityka Polski Ludowej zgodna jest całkowicie z tymi naukami.

Postawiliśmy — obóz demokracji ludowej — na własny czyn wyzwoleńczy polskich mas ludowych. W posępne dnie okupacji, kiedy inni kazali nam czekać wyzwolenia od angielskich spadochroniarzy, **padjęliśmy walkę o niepodległość Ojczyzny,** stworzyliśmy **BCh i A. L.**, toczyliśmy walkę partyzancką z niemieckim najeźdźcą, budowaliśmy Polskie Siły Zbrojne w ZSRR, które u boku Armii Radzieckiej wyzwoliły nasz kraj od niemieckiego najazdu. I w naszych szeregach, jak przed stu laty, zwartą ławą skupił się lud polski, skupił się **POLSKI CHŁOP I ROBOTNIK**, nie słuchając tych, co nawoływali go do stania z bronią u nogi, a nawet do dezercji z odrodzonego Wojska Polskiego.

We własne ręce wzięliśmy odpowiedzialność za losy kraju, kierownictwo polityką narodu. Stworzyliśmy nowe, odrodzone Wojsko Polskie, którym kierują oficerowie, wyszli z łona mas ludowych, krew z krwi i kości z kości ludu polskiego, polskiego chłopa i polskiego robotnika. Szydziła reakcja polska z tych oficerów, śmiała się, że nie mają matury. Ci oficerowie, ci **CHŁOPSCY I ROBOTNICZY OFICEROWIE**, spadkobiercy miłosławskich kosynierów, zdali egzamin na polach bitew, w walce o Polskę nad Odrą i Nysą Łużycką, na Wale Pomorskim, na ulicach Berlina. Zdali go na pewne lepiej od obszarniczych synków, którzy chociaż mieli matury, we wrześniu 1939 roku uciekli haniebnie zaleszczycką szosą, naśladując szlacheckich oficerów sprzed stu lat, tych, którzy wieczorem po zwycięstwie miłosławskim uciekli haniebnie z powstańczego obozu.

Opierając się na własnych siłach ludu polskiego połączyliśmy równocześnie nasze wysiłki z **międzynarodowym, z ogólnoeuropejskim obozem wolności.** Oparliśmy się przede wszystkim. O bohaterstwo narodów radzieckich, o mury Stalingradu i Leningradu rozbiła się potęga hitlerowskiego faszyzmu, śmiertelnego wroga Polski. To Armia Radziecka przepędziła Niemców z Polski i wzięła szturmem Berlin, legowisko hitlerowskiej zaborczości.

Możemy śmiało zameldować dziś cieniom kosynierów spod Miłosławia: nauczyliśmy się z waszego doświadczenia, wyciągnęliśmy z niego wszystkie wnioski. **I WŁAŚNIE DLATEGO — ZWYCIĘŻYLIŚMY!** Właśnie dlatego wygraliśmy nie tylko jedną bitwę, ale **WYGRALIŚMY WOJNĘ!** Osiągnęliśmy pełne zwycięstwo nad niemiecką zaborczością. **Właśnie dlatego mamy dzisiaj Polskę, która swymi granicami sięga nad Odrę i Nysę Łużycką, właśnie dlatego w tej naszej Polsce decyduje dzisiaj WOLA MAS LUDOWYCH.**

Nie wolno nam jednak spocząć i zadowolić się dotychczasowymi osiągnięciami. Nie wolno nam założyć bezczynnie rąk. Każdy z was wie, że prędko upadłoby gospodarstwo takiego gospodarza, który zadowolony z urodzaju, nie myślałby o nowej orce i o nowym zasiewie.

(Dalszy ciąg na str. 4)

ST. NĘDZA-KUBINIEC

Zielone Święta

Zielone Święto — ulice się mienią
Czerniawą tłumów i sztandarów gestwą,
A w sercach słowa jak sztandary tkwią
Swoboda Ludu...
Prawo i zwycięstwo.

Przez długie lata poganiał nas bat
Pański. I pęta musieliśmy nieść.
Dość nam już tego... z przygnębionych chat
Wybiegliśm w pola...
Hej święłuje wieś.

Policzmy siły... ale to nas ćma.
Dudnią ulice pod ciężarem stóp,
Słońce w kolory na sztandarach gra
I pieśń się dźwiga...
Pierś swą pręży chłop...

Swoboda, prawo... Słowo w czyn urasta
Zielenią kwitnie, krzywdą gnojna gleba
I stają hufy karne
Walczyć o prawo...
Kęs należny chleba.

My nie pachołki już... Obywatele...
Dziedzice ziemi i zielonych łąk.
Do obrachunku wstalim — a tak wiele
Krzywdy i potu...
Naszych czarnych rąk.

Zielone Święto... Ulice się mienią,
Czerwienią tłumów i sztandarów gęstwą
a w sercach słowa jak sztandary tkwią
Swoboda Ludu...
Prawo i zwycięstwo.

CZESŁAW CIEPLIŃSK

Hasło

Podajmy sobie ręce, wy ze wsi i wy
z miasta,
żelazne, twarde dłonie —
łańcuch, ogniwo palców
wydłuża się, rozrasta
od krańców aż do krańców — —
Otoczy i okoli
w obronie
wspólnej doli
wykuwać własny los! — —
Z okolic do okolic,
od wsi do wsi, do miast
rzucamy głos — —
Na wieś, na miasto
wraz
rzucamy hasło
razem — —
Kujemy własny los
jak kowal na kowadle,
na lemiesz kuć żelazo,
na sierpy skuć stal — —
kuć, kuć młotami
rozpięte noże w radle — — —
Wykuwać chcemy sami,
na siew przeorać dal. —
od krańców aż do krańców
na los pospólnej doli
łańcuch, ogniwo palców,
wydłuża się, rozrasta
z okolic do okolic — —
Podajmy sobie ręce, wy z miasta
i my ze wsi —
od wsi do wsi, do miast,
budować jutro wraz,
wraz! —
w szeregu piersi — — —

(Dok. ze str. 4)

dowego, jednoczą się na gruncie słusznej polityki, na grunçie poparcia rządu demokracji ludowej w Polsce. **Jednoczy się dokoła Rządu Rzeczypospolitej cały Naród Polski.**

Ziemia, na której święcimy dzisiejszy obchód, jest szczególniej jednolita w tej postawie. Przeszła ona prawdziwą gehennę w latach ostatniej okupacji. **Najcenniejsze jej zabytki narodowe padły łupem barbarzyństwa najeźdźcy.** Niezliczone tysiące nowych krzyżów przybyło na cmentarzach, tysiące nowych mogił usiało wielkopolskie zagony. Szalał na tych naszych prastarych piastowskich ziemiach terror hitlerowski i himmlerowski.

Głodne, obdarte, wyzute ze wszystkiego ciągnęły pod bagnetem „ku granicy" nieszczęśliwe masy, **pozbawione przez okupanta swej ojcowizny.**

Wróg hitlerowski uderzył z największą wściekłością w ziemię, która od wieków stawiała mu twardy, nieugięty opór.

Pomylił się jednak w swoich rachubach, łatwo było mu zniszczyć pomnik **Chrobrego, czy marmurowe tablice ku czci Powstańców. ALE RZECZĄ NIEMOŻLIWĄ OKAZAŁO SIĘ DLA NIEGO, AŻEBY WYDRZEĆ Z SERC POLSKICH GŁĘBOKĄ WIARĘ W WARTOŚĆ NARODU,** w zwycięstwo słusznej sprawy, w zwycięstwo oręża słowiańskiego, który po raz pierwszy w dziejach zjednoczył się w nadludzkim wysiłku na wszystkich odcinkach walki z barbarzyństwem faszystowskim. Nie daremną okazała się praca wieków, praca, której drogocenne szczątki przetrwały na dnie biskupińskich jezior, czy w nadodrzańskich kurhanach. Rozwaga i gościnność wolnego Kmiecia-Polanina spod Kruszwicy, **brawura powstańców chłopskich idących w bój pod WRZEŚNIĄ I MIŁOSŁAWIEM, upór i ukochanie ziemi ojczystej DRZYMAŁY,** wreszcie rozsądek polityczny **BRACI POLACZÓW Z GORCZYNA** — oto elementy, które zespoliły się w naszych sercach, w sercach ludu wielkopolskiego i całego polskiego narodu podczas ciemnej tragicznej nocy hitlerowskiej okupacji.

Natychmiast po wyzwoleniu stanął lud wielkopolski do pracy nad odbudową kraju. I w ciężkim trudzie tej pracy poznał, kto prowadzi go drogą słuszną, a kto go chce zwieść na manowce. Poznał, kto buduje Polskę, a kto na polecenie obcych sił, przeszkadza ją budować. **I właśnie dlatego garnie się dziś lud wielkopolski do STRONNICTWA LUDOWEGO, do partii robotniczych, jednoczy się pod sztandarami demokracji ludowej.**

Lud wielkopolski, wierny spadkobierca miłosławskich kosynierów, żołnierzy niepodległości Polski i **żołnierzy wolności mas ludowych,** idzie wespół z całym narodem polskim drogą demokracji ludowej. Żadne intrygi, żadne wysiłki wrogów i wrogów Polski nie zachwieją tej naszej postawy. Pod naszym sztandarem jest słuszność, prawda i zwycięstwo. Pod naszym sztandarem jest pokój, jest dobrobyt, jest poszanawonie człowieka. Walcząc o wolność narodów, o ich prawo do swobodnego rozwoju politycznego, gospodarczego i kulturalnego walczymy zarazem o **POMYŚLNOŚĆ, O SIŁĘ I WIELKOŚĆ NARODU POLSKIEGO.**

Mówcy młodzieżowi na obchodach Święta Ludowego

1. Warszawa
   Ignar Stefan, „Wici"
2. Dzierżoniów
   Zarzycki Janusz, ZWM
3. Białogard
   Saloni, OM TUR
4. Bochnia
   Jagusztyn Wł., „Wici"
5. Zamość
   J. Ożga-Michalski, „Wici"
6. Opole
   Morawski Jerzy, ZWM
7. Kielce
   Maniakówna M., „Wici"
8. Rzeszów
   Stasiak Ludomir, „Wici"
9. Stopnica
   Prandota W., „Wici"
10. Legnica
   Nagórski, ZMD
11. Kazimierza Wielka
   Jaroszek St., „Wici"
12. Łowicz
   Starzec, „Wici"
13. Rawa
   Maziarz, ZWM
14. Rypin
   Skibiński, OM TUR
15. Płock
   Góralski, ZWM
16. Augustów
   Fil, OM TUR
17. Dąbrowa Tarnowska
   Janczak Leon, „Wici"
18. Sieradz
   Gałaj Dyzma, „Wici"
19. Lubartów
   Ozonek Marian, „Wici"
20. Puławy
   Słabiński, ZWM
21. Koronowo
   Leczykiewicz, „Wici"
22. Leszno
   Chołowaty, „Wici"
24. Cieszyn
   Platowa, „Wici"
25. Krotoszyn
   Kita, „Wici"
26. Przemyśl
   Nazimek B., „Wici"
27. Gniezno
   Wierzejewski, OM TUR
28. Opatów
   Wojtaś, „Wici"
29. Starogard
   Makieło, „Wici"
30. Gdańsk
   Mystek, „Wici"
31. Ostrów Wlkp.
   Młotecki, ZWM
32. Jasło
   Stelmach, „Wici"
33. Olsztyn
   Nowak, ZWM
34. Radomsko
   Jabłoński, ZWM
35. Konin
   Winkiel, „Wici"

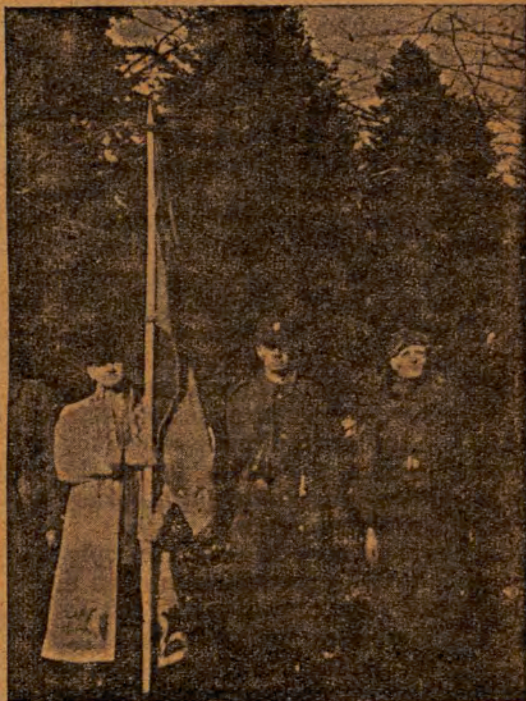
»Kołysze się w słońcu«

Kołysze się w słońcu nasz sztandar zielony,
nad ziemią piastowską powiewa,
do boju dziś Chłopskie idą Bataliony,
a cała im Polska tak śpiewa:

„Do broni, hej chłopi-żołnierze,
hej, chłopska drużyno bojowa,
kto zginął, żyć będzie, bo w jego ofierze
żyć będzie Polska Ludowa!"

Nam dzisiaj nie trzeba pańskiego przewodu —
umierać za Polskę umiemy
i w krzepkich dziś dłoniach los dzierżym Narodu —
włodarze, na własnej my ziemi.
Do broni itd.

(z pieśni bojowych B. Ch.)

Obchody Święta Ludowego B. Ch. w lasach lubelskich w 1944 r.

List otwarty do Młodzieży Wiejskiej

Sprawa wyboru odpowiedniego zawodu i przygotowania się do wykonywania pracy zawodowej jest jedną z najważniejszych spraw młodzieży.

W trosce o zastępy dobrych, wykwalifikowanych pracowników w Demokratycznej Polsce Ludowej rozbudowane zostało bardzo szkolnictwo zawodowe. Prawie każde Ministerstwo posiada swoje szkoły na poziomie niższym, gimnazjalnym i licealnym a nawet niektóre na poziomie wyższym.

Oprócz szkół jest prowadzonych bardzo dużo kursów przygotowujących do różnych zawodów. Nauka w szkołach jest bezpłatna a przy wielu istnieją również bezpłatne internaty. Tak samo bezpłatne są kursy. Część szkół i kursów zorganizowana jest w ośrodkach wiejskich, większość jednak znajduje się w miastach.

Młodzież wiejska o wielu szkołach zawodowych i kursach nie słyszała, nie wie gdzie się znajdują, jakie są warunki przyjęcia i t. p. A ilu wiedząc nawet o istnieniu różnorodnych szkół i kursów zawodowych nie wie, do których z nich pójść. Jest to bardzo ważna sprawa. Wszak wybór szkoły zawodowej jest równoznaczny z wyborem zawodu. Np. jeżeli ktoś idzie do gimnazjum elektrycznego to znaczy, że wybrał sobie zawód elektryka. Kto idzie do gimnazjum ogrodniczego czy rolniczego, wybiera zawód ogrodnika czy rolnika.

Uczniowie liceum pedagogicznego przygotowują się do zawodu nauczycielskiego. Gimnazja leśne przygotowują do pracy w zawodzie leśnika, a tkackie, farbiarskie i wykończalnicze przygotowują do pracy w przemyśle włókienniczym.

Dobry wybór zawodu dodatnio wpływa na samopoczucie jednostki, zmniejsza liczbę ludzi stale niezadowolonych, tak zwanych malkontentów społecznych, zmniejszając równocześnie ilość wypadków przy pracy spowodowanych niewłaściwym wyborem. Dobry wybór zawodu, poza wyżej wymienionymi korzyściami, podnosi wartość gospodarczą kraju. Odbudowującej się z gruzów Polsce Ludowej potrzeba dobrych fachowców, kochających swą pracę i dążących do jej ulepszenia. Dlatego trzeba wybrać zawód zgodnie ze swoimi zainteresowaniami i zdolnościami. Kto lubi pracować z dziećmi, powinien zostać nauczycielem albo wychowawcą w Domu Dziecka, czy przedszkolu, lubiący majstrować, budować różne aparaty, przyrządy i t. p. powinni wybrać zawód mechanika, technika, czy elektryka. Kto lubi rysować i malować powinien wybrać zawód w którym mógłby wykazać swoje zdolności. Dobrze jest, jeżeli do wybranego zawodu mamy równocześnie zamiłowanie i zdolności. Jest to najszczęśliwszy wybór. Jak czują się ludzie w zawodzie, do którego nie mają zamiłowania? Człowiek, pracując w zawodzie, którego nie lubi, jest niezadowolony z pracy, gdyż ta, zamiast być radością, jest dla niego ciężkim obowiązkiem. Rezultaty jego pracy są gorsze niż u ludzi kochających swój zawód. Traci na tym jednostka i całe społeczeństwo. Wyobraźmy sobie lekarza, nauczyciela, ogrodnika, czy jakiegokolwiek rzemieślnika pracującego bez zamiłowania. Jaki będzie rezultat pracy tych ludzi nie trudno odpowiedzieć. A jeżeli ktoś pracując w określonym zawodzie nie ma w tym kierunku zdolności, to wynik jest bardzo podobny jak w przypadku pracy bez zamiłowania. Spotykają go na każdym kroku niepowodzenia, pracuje gorzej od innych, traci wiarę w siebie. W końcu doczeka się zwolnienia z pracy. Wtedy staje przed nim zagadnienie zmiany zawodu, co wymaga znów specjalnego kształcenia się, dużego nakładu pracy czasu i pieniędzy. Obecnie koszty szkolenia jednostki są bardzo wysokie, pomnażane przez ilość szkolonych sięgają miliardów złotych, które wydaje nasze państwo. Jeżeli duży procent szkolących się odpada „po drodze", czy zmienia zawód po ukończeniu szkoły, to jest marnotrawstwo dobra ogólno - społecznego. Dlatego wybór zawodu nie może być dokonywany przypadkowo, bez głębszego zastanowienia się.

Przy wyborze zawodu trzeba zwrócić również uwagę na stan zdrowia i tak zwane wady fizyczne. Np. jeżeli ktoś ma skłonność do chorób płucnych, nie powinien wybierać zawodu nauczycielskiego, ani zawodu przędzalnika czy prządki w fabryce włókienniczej. Kto ma słaby wzrok nie może być lekarzem - chirurgiem. Nie odróżniający dobrze kolorów, nie może zostać szoferem, czy maszynistą kolejowym. Komu drżą ręce, nie może być fryzjerem i t. d.

Jest jeszcze jedna sprawa, na którą trzeba koniecznie zwrócić uwagę przy wyborze zawodu; jest to tak zwany rynek pracy. Są bowiem zawody, w których jest brak kwalifikowanych pracowników; o tych zawodach mówimy, że są nienasycone. Oprócz tych są zawody, w których jest dostateczna ilość, a często i nadmiar fachowców, są to tak zwane zawody nasycone. Zawody lepiej płatne przyciągają rzesze pracowników i szkoły przygotowujące do danego zawodu są przepełnione. Decydującym jest tutaj interes osobisty jednostki, nie dobro ogółu. W związku z tym zawód nie jest traktowany jako funkcja społeczna, lecz źródło osobistych dochodów. Tak jest w ustroju kapitalistycznym. Tak było w Polsce przedwojennej.

W gospodarce planowej Polski Ludowej całe życie gospodarcze i społeczne jest objęte planem. Tak konstrukcja planu jak i jego realizacja jest skierowana głównie na zaspokojenie potrzeb społecznych. A więc dobro ogółu a nie interes osobisty jednostki decyduje o zapotrzebowaniu na prace w poszczególnych zawodach. Praca zawodowa staje się funkcją społeczną. W tym układzie, kierując się przy wyborze zawodu doraźnym dobrym zarobkiem można popełnić błąd, który będzie się mścił całe życie.

Dobry wybór zawodu nie jest sprawą łatwą. Dziesiątki tysięcy młodych ludzi zadają sobie jedno i to samo pytanie: jaki wybrać zawód? Czy ja się do tego nadaję? Czy w danym zawodzie brak fachowców?

Aby przyjść z pomocą młodzieży wiejskiej, a zwłaszcza wychowankom Uniwersytetów Ludowych, Towarzystwo Uniwersytetów Ludowych Rzeczypospolitej Polskiej zorganizowało przy Wydziale Uniwersytetów Ludowych Referat Informacji i Poradnictwa Zawodowego.

Piszcie do nas listy, gdy nie będziecie wiedzieli jaki wybrać zawód, gdy nie będziecie wiedzieli, gdzie znajduje się szkoła przygotowująca do danego zawodu. Jeżeli ktoś z was znajduje się w ciężkich warunkach materialnych, może się u nas dowiedzieć, gdzie i jak starać się o stypendium. Listy piszcie obszerne. Podajcie w nich dokładną datę urodzenia i miejsce stałego zamieszkania, ile klas szkoły powszechnej skończyliście i kiedy, jakie są wasze warunki materialne i rodzinne, jakie macie zainteresowania, jakie prace lubicie wykonywać, jakie książki lubicie czytać, czy należycie do jakiejś organizacji i czy pełnicie w niej jaką funkcję. Taki list ułatwi nam udzielenie porady i wszelkich wskazówek o odpowiedniej szkole czy kursie zawodowym. Postaramy się Wam odpowiedzieć wyczerpująco i jak najprędzej. Jeżeli komu pozwolą warunki materialne, może do nas przyjechać na rozmowę bezpośrednią.

Młodzież, która chce zdobywać wiedzę drogą samokształcenia lub drogą korespondencyjną może zwracać się tak samo do nas o wskazówki. Może również otrzymać pomoc materialną, gdyż dla tej grupy młodzieży został stworzony specjalny fundusz stypendialny im. Władysława Orkana w ramach Towarzystwa Burs i Stypendiów Rzeczypospolitej Polskiej.

Listy adresujcie: Towarzystwo Uniwersytetów Ludowych Rzeczypospolitej Polskiej, Wydział Uniwersytetów Ludowych, Warszawa, ul. Joteyki 13.

Towarzystwo Uniwersytetów Ludowych Rzeczypospolitej Polskiej

KOMUNIKAT

Sekcji Spółdzielczej Zarządu Głównego Związku Młodzieży Wiej. RP. Wici

Zarząd Główny ZMW RP Wici otrzymał z jedynego w Polsce liceum spółdzielczego w Poznaniu, posiadającego wydział specjalizujący w drobniarstwie i jajczarstwie list, w którym dyrekcja szkoły zwraca się do naszej organizacji z prośbą o wytypowanie i skierowanie kandydatów, pragnących uczyć się tego zawodu.

Rok poprzedni wykazał, że najlepiej pracuje w liceum młodzież wiejska, że najbardziej rozumie tę pracę i rokuje najlepsze nadzieje na przyszłość.

Zachęcamy więc ze swej strony wszystkich, którzy pragnęliby specjalizować się w hodowli i tuczu drobiu, jak również w jajczarstwie, aby zgłaszali się do poznańskiego liceum.

Podajemy warunki przyjęcia:

1) Do klasy I liceum może dostać się każdy, kto ma skończone gimnazjum ogólnokształcące, zawodowe lub spółdzielcze — małą maturę.

2) Do klasy II liceum, na specjalizację mogą ubiegać się kandydaci, którzy mają ukończoną I klasę liceum spółdzielczego.

Podanie należy kierować do sekretariatu szkoły, na adres: Poznań, ul. Różana 17, tel. 45-65 do dnia 20 czerwca br.

Egzaminy wstępne odbędą się 30 czerwca. Internaty szkoły mieszczą się w Poznaniu i dyrekcja przeznacza większość miejsc dla młodzieży pochodzenia wiejskiego.

Wszystkich bliższych informacji udziela sekretariat szkoły. Adres jak wyżej.

Odpisy podań przesyłać prosimy do Zarządu Głównego ZMW RP Wici — Warszawa, ul. Bartoszewicza 3, Wydział PZG, sekcja spółdzielcza.

Żołnierze, podoficerowie, oficerowie Batalionów Chłopskich zweryfikowani

Na skutek powikłań politycznych i zaniedbań organizacyjnych weryfikacja żołnierzy Batalionów Chłopskich przez dwa lata stała na martwym punkcie. Dopiero 27 kwietnia 1947 roku na Walnym Zjeździe „Wici“ ruszyła z miejsca z chwilą podjęcia następującej uchwały:

„Walny Zjazd Delegatów ZMWRP „Wici“ zobowiązuje Zarząd Główny „Wici“ do poczynienia odpowiednich kroków zmierzających do pełnej weryfikacji oficerów Batalionów Chłopskich“.

Mając takie polecenie Walnego Zjazdu Prezydium Zarządu Głównego wydelegowało kol. kol.: Józefa Ozgę-Michalskiego, Ludomira Stasiaka i mnie do przeprowadzenia na ten temat rozmów z zastępcą Naczelnego Wodza, gen. Marianem Spychalskim.

Ob. gen. Marian Spychalski odniósł się pozytywnie do naszej sprawy i zgodził się, że weryfikacja BCh-owska odbędzie się na warunkach specjalnych jako zadanie zlecone Prezydium Zarządu Głównego „Wici“.

W wyniku tej rozmowy powołaliśmy Centralną Komisję Weryfikacyjną w składzie trzech oficerów B. CH.: Stefan Ignar — przewodniczący, Józef Ozga Michalski i Władysław Jagusztyn.

W 25 numerze „Wici“ z dnia 22 czerwca 1947 r. ogłosiliśmy zasady weryfikacji wraz z instrukcją organizacyjną tejże. Powołaliśmy Komisje Wojewódzkie oraz poleciliśmy zająć się tą akcją Prezydiom Powiatowym. W centrali zorganizowaliśmy Biuro Weryfikacji pod kierownictwem majora B. CH., kol. Mariana Tupalskiego, który prowadził je z wydatną pomocą ppor. B. Ch. kol. Zdz. Orła. Biuro rozesłało formularze, które po wypełnieniu wróciły do Centrali. Nie udało nam się zakończyć weryfikacji w przewidzianym terminie na skutek powolnego nadsyłania wniosków. Pod koniec wniosków tych wpłynęło tak dużo, że już znowu Centralna Komisja musiała mieć dostateczny czas na ich przepracowanie.

Niejednokrotnie trzeba było odsyłać formularze do województw celem uzupełnienia. Obecnie akcja weryfikacji Batalionów Chłopskich dobiega końca.

Zastępca Naczelnego Wodza, gen. M. Spychalski, zgodził się przyspieszyć zatwierdzenie wniosków weryfikacyjnych, aby w dniu Święta Ludowego większość B-Chowców mogła uzyskać zatwierdzenie stopni i odznaczeń na uroczystych obchodach.

W ten sposób Wiciarze - bechowcy stajecie się uznanymi przez Prezydenta R. P. i Naczelnego Wodza żołnierzami i oficerami odrodzonego Wojska Polskiego, stojącymi do dyspozycji w każdej potrzebie naszej Ojczyźnie — Polsce Ludowej.

Przewodniczący Centralnej Komisji
Weryfikacyjnej Batalionów Chłopskich
STEFAN IGNAR, ppułk.

Odezwa

Organizacji Młodzieżowych na Święto Ludowe

Koleżanki i Koledzy! Młodzi chłopi i robotnicy, uczniowie i studenci, junacy „Służby Polsce“!

Tegoroczne Święto Ludowe młodzież polska obchodzić będzie — podobnie jak Święto Pierwszomajowe — pod znakiem swej jedności ideowej i organizacyjnej, pod znakiem wzrastającej jedności narodu w pracy dla Ojczyzny.

Łączy swe szeregi klasa robotnicza i zmierza do zjednoczenia PPR i PPS w jedną partię klasy robotniczej.

Stronnictwo Ludowe i odrodzone PSL jest również na drodze do jedności, złączenia się i gruntuje sojusz robotniczo-chłopski.

Młodzież polska z wiarą w lepsze jutro kroczy w szeregach budowniczych Polski Ludowej: obok 120 tysięcy uczestników młodzieżowego wyścigu pracy w przemyśle — do współzawodnictwa pracy przystępuje przodująca młodzież chłopska, która chce powiększyć plony rolnicze i podnieść poziom gospodarki na wsi.

Osiągnęliśmy wyższy niż przed wojną rozwój szkolnictwa. Na uczelniach zawodowych, średnich i wyższych znaleźli się synowie i córki chłopów i robotników. Ustawa o „Służbie Polsce“ otwarła szeroko dla młodzieży wsi i miast dostęp do zdobywania kwalifikacji zawodowych, do uczestniczenia w odbudowie i przebudowie kraju.

Osiągnięcia naszego pokojowego budownictwa są coraz większe — rosną nasze siły, z każdym dniem zespalają się nasze wysiłki w umacnianiu Polski Ludowej.

Młodzież wsi i miast, która w rocznicę Manifestu PKWN, w dniu 22 lipca bieżącego roku, powoła do życia wielką zjednoczoną organizację młodzieży polskiej — będzie tegoroczne Święto Ludowe obchodzić z pełną wiarą we własne siły, pod znakiem całkowitej jedności zadań i celów, do których wiedzie nas wspólny marsz i jedna droga.

W obchodach Święta Ludowego — podobnie jak Pierwszego Maja — zademonstrujemy naszą wolę jedności, łącząc szeregi poszczególnych organizacji młodzieżowych w jeden wspólny pochód młodzieży wiejskiej i miejskiej, chłopskiej i robotniczej, pracującej i uczącej się.

W jednym froncie z demokratyczną młodzieżą świata, skupioną wokół Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, idziemy w ofensywie ludowych sił postępu przeciwko międzynarodowej reakcji, której patronuje imperializm amerykański, wiemy, że siły pokoju i postępu górują nad siłami, które chciałyby wojny.

Przez nasze zjednoczenie przyspieszamy rytm pokojowej pracy i wnosimy nasz dorobek w dzieło budowania pokoju.

W budowaniu jednej organizacji młodzieży wyrazimy nasz patriotyzm, naszą miłość i przywiązanie do nowej Polski.

Niech żyje wolna i niepodległa Polska Ludowa!

Niech żyje sojusz robotniczo - chłopski!

Niech żyje jedność młodzieży robotniczej i chłopskiej w Służbie Polsce!

CENTRALNY KOMITET JEDNOŚCI MŁODZIEŻY POLSKIEJ
ZWIĄZEK MŁODZIEŻY WIEJSKIEJ R. P. „WICI“
ZWIĄZEK WALKI MŁODYCH
ORGANIZACJA MŁODZIEŻY TUR
ZWIĄZEK MŁODZIEŻY TUR
ZWIĄZEK MŁODZIEŻY DEMOKRATYCZNEJ.

(Dalszy ciąg ze str. 2)

W polityce jest tak samo, jak w gospodarstwie.

Nie dzieje się dobrze w międzynarodowej polityce.

Na Zachodzie, w Anglii i w Ameryce powracają do głosu i do wpływów ludzie, którzy kiedyś popierali Hitlera. Ci ludzie marzą teraz o panowaniu nad światem, ci ludzie chcą aby **wielcy bankierzy panowali nad kulą ziemską.** Ci ludzie z niechęcią spoglądają na nasz kraj, na inne kraje demokracji ludowej, na Związek Radziecki, na wszystkie kraje, które nie chcą być pachołkami na służbie wielkich bankierów i obszarników. Ci ludzie **szczują do wojny**, ci ludzie chcieliby rozpętać rzeź światową.

WOJNY JEDNAK NIE BĘDZIE

Nie będzie jej dlatego, bo **nie chcą tej wojny narody świata.** Narody świata nie chcą walczyć o zyski wielkich bankierów, o ich panowanie nad światem. Narody świata stawiają opór podżegaczom wojennym i będą stawiać im opór w coraz rosnącym stopniu.

Nie będzie wojny dlatego, bo za mocne są siły pokoju, siły wolności, siły demokracji. Dokoła Związku Radzieckiego grupują się narody zdecydowane do obrony własnej niepodległości i światowego pokoju.

Na te narody patrzą z nadzieją z zaufaniem **masy ludowe całego świata.**

Na Zachodzie szaleje panika szerzona przez podżegaczy wojennych. **MY PRACUJEMY W SPOKOJU,** w pełnym zaufaniu do trwałości pokoju i bezpieczeństwa naszego państwa, mocni zwartością naszego własnego narodu i sojuszami z bratnimi narodami słowiańskimi, łącznością z siłami pokoju i demokracji całego świata.

Nie znaczy to, byśmy nie widzieli szkodliwych następstw, jakie pociąga za sobą działalność podżegaczy wojennych, uprawiających swą robotę na Zachodzie.

Na jedną stronę tej działalności trzeba nam zwrócić specjalną uwagę. **CHODZI O PROBLEM NIEMIEC.**

Podżegacze wojenni **odbudowują niemiecki imperializm,** rozpalają antypolskie dążenia niemieckich reakcjonistów, godnych spadkobierców Hitlera. **ATAKUJĄ NASZE GRANICE.** To jest bardzo szkodliwa robota. **Szkodliwa dla pokoju świata, szkodliwa dla całej ludzkości.**

Nikt nie chce zniszczenia narodu niemieckiego. Naród niemiecki ma prawo do życia i rozwoju. Nikt u nas w Polsce nie myśli mu tego prawa odmawiać. Ale niemieckie kuźnie broni które dostarczyły narzędzi śmierci tej zaborczości w dwóch wielkich wojnach światowych, muszą zostać unieszkodliwione. Ale te warstwy społeczne, które były oparciem i nosicielem zaborczości niemieckiej: **pruskie junkierstwo i wielki kapitał niemiecki, muszą stracić raz na zawsze możność ponownego zakłócenia POKOJU ŚWIATOWEGO.**

Właśnie w imię tych żądań należy popierać w narodzie niemieckim rozwój sił postępowych, antyimperialistycznych, takich, które walczą z antypolskimi dążeniami niemieckiego nacjonalizmu, takich, które **uznają nasze granice zachodnie.**

Taką politykę w swej strefie okupacyjnej prowadzi Związek Radziecki. Związek Radziecki w swej strefie okupacyjnej sprzyja **tym Niemcom, którzy rzeczywiście walczyli przeciwko faszyzmowi i imperializmowi Hitlera,** tym Niemcom, którzy dzisiaj przeciwstawiają się niemieckim dążeniom odwetowym i uznają polskie granice zachodnie. Związek Radziecki w swej strefie okupacyjnej **wywłaszczył junkrów pruskich, śmiertelnych wrogów naszego narodu** i ziemie ich oddał chłopom niemieckim, **zdemontował niemiecki przemysł wojenny,** pozwalając Niemcom rozwijać przemysł pokojowy, który pracuje dla ich własnych potrzeb i na cele odszkodowań dla narodów, które ucierpiały od niemieckiego faszyzmu.

Inną politykę prowadzi się w Niemczech Zachodnich. **Setki milionów dolarów idą tam na odbudowę niemieckiego przemysłu wojennego.** Wielcy bankierzy i przemysłowcy amerykańscy stają się wspólnikami **Kruppów i Schöderów,** niemieckich baronów stali i wielkich bankierów — tych samych, których pieniądze uczyniły Hitlera władcą Niemiec. W Niemczech Zachodnich pozwala się na uprawianie antypolskiej propagandy, organizowanie Niemców, wysiedlonych z naszych Ziem Zachodnich w organizacje antypolskie, **toleruje się zalążki NOWEJ ARMII NIEMIECKIEJ.**

Z głębokim ubolewaniem dowiedzieliśmy się, że **do tej akcji przyłączył się ostatnio i WATYKAN.** Z żalem przeczytaliśmy ostatnie orędzie Ojca św. do biskupów niemieckich, orędzie, w którym papież wyraża swe współczucie Niemcom **i atakuje nasze granice zachodnie.** To orędzie jest szczególnie bolesne dla naszego narodu, kiedy przypomnimy sobie że w czasie, kiedy Hitler znęcał się nad naszym narodem, kiedy setki tysięcy Polaków — a w ich liczbie tysiące przedstawicieli patriotycznego duchowieństwa polskiego — ginęło w hitlerowskich obozach koncentracyjnych, **nie czytaliśmy ani JEDNEGO SŁOWA, które by publicznie, w sposób jawny i wyraźny, potępiło te zbrodnie niemieckich faszystów.**

Polityka anglosaskich władz okupacyjnych w Niemczech zachodnich jest tylko jednym z przejawów ogólnej polityki reakcyjnych kół anglosaskich, marzących o panowaniu nad światem. Akcja tych kół przeciwko naszym granicom zachodnim jest składową częścią ich ogólnej polityki popierania sił reakcyjnych i wojennych na całym świecie.

Dla nas Polaków, dla wszystkich Polaków bez różnicy poglądów politycznych jedno jest jasne: ktokolwiek usiłuje podważyć nasze granice zachodnie, ktokolwiek chce naruszyć nasze Ziemie Zachodnie, ziemie zasiedlone przez pięć milionów Polaków, ziemie zbudzone do nowego życia ciężkim trudem polskiego chłopa i robotnika — ten nie może nazywać się przyjacielem Polski, ten spotka się ze stanowczym oporem naszego narodu.

Naród polski, wespół ze wszystkimi narodami miłującymi pokój, przeciwstawia się stanowczo podżegaczom wojennym z anglosaskich kół reakcyjnych, przeciwstawia się stanowczo dążeniom wielkich bankierów amerykańskich i angielskich do panowania nad światem. **MIEJSCE NARODU POLSKIEGO JEST ZAWSZE TAM, GDZIE TOCZY SIĘ WALKA O POKÓJ, WALKA O WOLNOŚĆ, WALKA O SPRAWIEDLIWOŚĆ.**

Właśnie dlatego zwieramy dzisiaj jeszcze mocniej nasze szeregi. Wszystkim wiadomo, że czynią przygotowania do swego połączenia partie robotnicze, zespolone już od lat ścisłym braterstwem broni w walce o Polskę Ludową. **Ruch Ludowy przezwyciężył już mikołajczykowską chorobę, zaszczepioną mu z POLECENIA OBCYCH POTĘG.** Zbliżają się do siebie poszczególne odłamy ruchu lu-

(Dokończenie na str. 4)

TADEUSZ NOWAK

Tylko jeden dzień

Wyjść w białe pola od żaru
Wszystkie skrzywione i stare
wierzby połuśtać w źrenicy,
w mózgu spamiętać dzwonnicę
śpiewu, na dłoni trzymać blask.

Dotknąć i poczuć ziemi smak,
rozgniatać gorącą stopą
jędrną trawę, przez przekopy
pełne śliskiej wody skakać,
usta w gęstym niebie maczać.

Nie patrzeć na przestrzeń — iść w las.
Pochwycić w rachubę ten czas
znaczony w stopniach gałęzi.
A później — tylko obłoki
kołysać w oku szerokim,
barwę motyli i drganie
kosmyków zielonych liści.
Zrodzone w polu kochanie
zachować, zatrzymać w sercu

Tylko jeden dzień zachwytu.
W szarym, codziennym zamęcie
liczyć drgnienia czasu...

KLEMENS OLEKSIK

Album wiosenny

Zieleń łąki działa na mnie jak narkotyk.
Osrebrzona pieśnią strumyka
żab rechotem znaczy mi drogę powrotu —
a olchy — jak przyjaciół swoich witam.

O takiej mgle wieczornej, pod tą datą
księżycowa, serdeczna wspominań modlitwa
do ciebie ulata.
O wieczorze takim — ciebie witam.

Czym jesteś ty? Wiem, byłeś dzikim Siuksem,
zdzierałeś skalpy i na podbój świata
płynąłeś w orzechowej łódce.
Siądź nad wodą i pomyśl: Kto tu z nas
przemija —
Ty? Romek? Rzeka? Czy wszyscy: ty,
Romek, rzeka i ja...

Wracamy zawsze w te same zakamarki.
Stąd świat cały był dla nas otwarty:
jak z plasteliny można lepić co chcesz —
samolot, świat i ludzi na nim i — wiersz.

Bo wtedy jeszcze nie było wspomnień
wśród marzeń.
Nachyl się do niej:
rzeka wróżbę jasną ci ukaże.

Podpisanie deklaracji o jedności działania SL i PSL

PRZEBIEG UROCZYSTOŚCI

10 maja 1948 r., w sali konferencyjnej gmachu sejmowego w Warszawie, odbyło się uroczyste podp'sanie Deklaracji o współdziałaniu między Stronnictwem Ludowym i Polskim Stronnictwem Ludowym. We wspólnej konferencji wzięli udział członkowie Władz Naczelnych SL i PSL oraz członkowie Wojewódzkich Komisji Porozumiewawczych SL i PSL.

Punktualnie o godz. 11-ej przed południem za stołem prezydialnym zajmuje miejsce Marszałek Sejmu Ustawodawczego i członek Prezydium NKW SL ob. Władysław Kowalski. Obok, z lewej strony zajmują miejsca: prezes SL ob. min. Wincenty Baranowski oraz sekretarz generalny SL ob. wicepremier Antoni Korzycki; po prawej ręce obywatela Marszałka Kowalskiego siadają: prezes PSL ob. Józef Niećko i sekr. nacz. PSL ob. Kazimierz Banach.

Na sali w pierwszych rzędach krzeseł zajmują miejsca czołowi działacze Stronnictwa Ludowego. Są obecni ob. ob.: min. Bolesław Podedworny, min. Jan Grubecki, wicemin. Jerzy Drewnowski, wicemin. Tadeusz Rek, poseł Aleksander Juszkiewicz, woj. Piotr Szymanek. min. Jan Dąb-Kocioł, min. Stefan Dybowski, woj. Henryk Kołodziejczyk, przewodniczący Woj. Rady Nar. w Krakowie Ignacy Kłmaszewski, prezes Aleksander Kaczocha, prezes Zw. Samopomocy Chłopskiej Lucjan Dura i wielu innych.

Spośród działaczy odrodzonego PSL są obecni ob. ob.: Czesław Wycech, dr Władysław Kiernik, Jan Madejczyk, Jan Domański, Wacław Schayer, Bronisław Warowny, Piotr Świetlik, Stanisław Jagiełło, Czesław Poniecki, Bronisław Thomas i inni.

Konferencję zagaja ob. Marsz. Wł. Kowalski. Rzęsiste oklaski oraz potężny, żywiołowy śpiew chłopskiego hymnu bojowego „Gdy naród do boju...", wstrzą sają murami sejmowymi.

Z kolei Marsz. Kowalski oddaje głos zastępcy sekr. gen. SL ob. Al. Juszkiewiczowi, który odczytuje tekst wspólnie opracowanej Deklaracji o Współdziałaniu. Na Deklaracji składają podpisy:

W imieniu SL: prezes min. Wincenty Baranowski, oraz sekr. gen. wiceprem. Antoni Korzycki.

W imieniu PSL: prezes Józef Niećko, oraz sekr. nacz. Kazimierz Banach.

Przewodniczący obradom Marsz. Kowalski udzie'a głosu prezesowi PSL — ob. Józefowi Niećce.

W imieniu SL mówi prezes Wincenty Baranowski.

Marsz. Kowalski zamyka konferencję. Ponownie rozlegają się potężne tony chłopskiego marszu „Gdy naród do boju...".

Uroczystość zakończona. Uczestnicy konferencji zostają zaproszeni na obiad, wydany przez Marszałka Sejmu Władysława Kowalskiego.

✦

PODPISANA DEKLARACJA BRZMI NASTĘPUJĄCO:

I.

1. Oba Stronnictwa będą ze sobą współpracowały w ramach sojuszu chłopsko - robotniczego, uznając ten sojusz za fundament demokracji ludowej. Oba Stronnictwa uznają jedność klasy robotniczej za trzon sojuszu chłopsko - robotniczego, a jedność Ruchu Ludowego, do którego zmierzają, za utrwalenie i pogłębienie tego sojuszu.

2. Dokonane przez Mikołajczyka rozbicie Ruchu Ludowego miało na celu uzyskanie poparcia części wsi dla knowań krajowego i międzynarodowego wstecznictwa, zwalczających sojusz chłopsko - robotniczy i dążących do obalenia ustroju demokratycznego, wielkich reform, oraz podporządkowania państwa polskiego interesom anglo-saskiego imperializmu. Knowania te zagrażające pokojowi wewnętrznemu i niepodległości Polski Ludowej, szukały dróg na wieś poprzez kierunki i dążność w Ruchu Ludowym usiłujące sprzymierzyć wieś z reakcją.

Te kierunki i dążności, które w historii Ruchu Ludowego noszą niesławne miano chienopiastowskich kadzichłopskich i mikołajczykowskich, muszą być całkowicie przezwyciężone i wykorzenione.

Tylko tą drogą mogą być powetowane wielkie szkody, które spowodowała działalność Mikołajczyka i mikołajczykowskiego kierownictwa PSL, odciągając część chłopów od czynnego udziału w budowaniu demokratyczno - ludowej Polski i spychając ich na pozycję reakcji.

Zdecydowana i bezkompromisowa walka SL z reakcją, przeprowadzona wraz z całym obozem demokratycznym, poparta przez działalność ideowo - polityczną Lewicy PSL., doprowadziła do klęski Mikołajczyka i jego obozu.

4. Polityczna i organizacyjna działalność odradzającego się PSL. i przyjęcie demokracji ludowej przez PSL, pod nowym kierownictwem, za podstawę programu ideowo - politycznego, stworzyły warunki dla ścisłego współdziałania obu Stronnictw.

II.

Wiedzeni wspólną wolą włączenia mas chłopskich do pełnej i zdecydowanej współpracy w budowaniu Polski Ludowej oraz przeprowadzenia do końca walki z wrogimi, antyludowymi wpływami na wsi — przyjmujemy i ogłaszamy deklarację o współdziałaniu PSL i SL.

1. Uznajemy jako cel nadrzędny swojej działalności obronę i utrwalenie niepodległości oraz ustroju demokratyczno - ludowego Polski.

2. Ustrój i organizacja państwowa opiera się na władztwie świata pracy jako naczelnej zasadzie demokracji ludowej.

3. Podstawą i źródłem siły demokracji ludowej jest blok demokratyczny, jednoczący cały świat pracy, chłopów, robotników i inteligencję pracującą.

4. Obroną niepodległości granic Polski przed napaścią agresji niemieckiej i zakusami innych imperialistów, jest sojusz Polski ze Związkiem Radzieckim, krajami słowiańskimi i innymi krajami demokracji ludowej.

5. W walce o pokój Polska współdziała z krajami demokracji i Związkiem Radzieckim, jako głównym obrońcą światowego pokoju oraz ze wszystkimi siłami ludowymi walczącymi z anglosaskim imperializmem.

(Dok. na str. następnej)

Święto Ludowe w 1947 roku

Dla chłopskiego dziecka

W dążeniu do coraz doskonalszych form życia i w realizowaniu ideałów demokratycznych, jeden z najdonioślejszych zadań jest wychowanie młodego pokolenia zarówno w fizycznym i duchowym zdrowiu, jak też w myśl ideałów przyświecających ludzkości na drodze postępu i sprawiedliwości społecznej.

Dziecko wiejskie od wieków krzywdzone przez ustrój i warunki ekonomiczne, szczególnie boleśnie dotknięte skutkiem ostatniej wojny długo czekało wyrównania tej krzywdy. Powołane do życia w 1945 r. Chłopskie Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, zrzesza wszystkich, którzy pragną :pracować dla dobra dziecka wiejskiego, szerzyć i rozwijać moralną i materialną opiekę nad nim, organizować współpracę z rodziną, opiekunami i wychowawcami, szukać najwłaściwszych form i sposobów wychowania i nauczania oraz przedsiębrać wszystkie prace, których celem jest dobro dziecka wiejskiego.

Dla urzeczywistnienia tych celów Chłopskie Towarzystwo Przyjaciół Dzieci prowadzi poradnie wychowawcze i lekarskie, instytucje opieki zbiorowej, organizuje opiekę w rodzinach zastępczych, domach dziecka, prewentoriach i sanatoriach, na koloniach, półkoloniach, świetlicach, przeprowadza prace badawcze i naukowe, rozwija działalność wydawniczą i wiele innych prac.

Realizuje się to wszystko poprzez sieć ogniw organizacyjnych. Ch.T.P.D. działa w 14 województwach, 119 powiatach i liczy 39973 członków — przyjaciół dziecka. Podstawowym ogniwem jest Koło Miejscowe Ch.T.P.D. powstające na terenie wsi i skupiające wszystkich zainteresowanych sprawą dziecka wiejskiego. Koło Miejscowe rejestruje dzieci swego terenu według wieku, badając warunki ich życia i potrzeby.

Pod opieką Ch.T.P.D. znajduje się obecnie ponad 123468 dzieci, z czego większość to dzieci chore, niedożywione, sieroty, kaleki, zaniedbane i opuszczone. Dla nich, zwłaszcza na terenach zniszczonych prowadzi Ch.T.P.D. prawie od początku swego istnienia punkty dożywiania, przedszkola, dziecińce, pomaga w odzieży i obuwiu.

Pomimo krótkiego okresu działalności i różnych trudności materialnych, dorobek Ch.T.P.D. jest znaczny.

Dotej pory zbadano przez lekarzy 27972 dzieci, prześwietlono 2754, skierowano do prewentoriów i sanatoriów oraz zagranicę 2281 dzieci, rozprowadzono 7 tys. kg. tranu, rozdano 1020 wyprawek niemowlęcych. Dla dzieci zagrożonych gruźlicą uruchomiono własne prewentorium w Rabce.

Wśród projektów na najbliższy okres letni planuje się 90 turnusów kolonii dla 9000 dzieci, 1200 dziecińców dla 40000 dzieci, 100 żłobków — dziecińców dla 3000 dzieci, oraz 8 obozów wycieczkowych dla 400 dzieci. W związku z tym zamierza się zorganizować 14 kursów dla opiekunek dziecińców i kurs centralny dla wychowawców kolonii.

Wiele pracy czeka Ch.T.P.D. na długie lata. Potrzebne są na to fundusze, bo ludzi chętnych do pracy nie braknie. Fundusze te gromadzi się ze składek chłonkowskich, subwencyj państwowych, funduszy społecznych. Duże nadzieje pokłada Ch.T.P.D. w organizowanej przez siebie w dniach od 10 do 17 maja zbiórce na pomoc dziecku chłopskiemu i nie wątpi, że społeczeństwo poprze tę akcję i przybliży osiągnięcie celów Ch.T.P.D.

10.V – Tydzień Ch.T.P.D. – 17.V

WALNY ZJAZD »WICI«

ZARZĄD GŁÓWNY ZWIĄZKU MŁODZIEŻY WIEJSKIEJ R. P. „WICI" NA SWYM POSIEDZENIU W DNIU 17.IV. POWZIĄŁ UCHWAŁĘ ZWOŁANIA NADZWYCZAJNEGO WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW W DNIACH 20 i 21 CZERWCA B. R. W WARSZAWIE.

III.

Dla realizacji współdziałania obydwu Stronnictw, powołuje się na stopniach: centralnym, wojewódzkim i powiatowym, Komisje współdziałania, w których oba Stronnictwa reprezentowane są przez równą ilość członków.

O terminie powołania wojewódzkich Komisji współdziałania decyduje Centralna Komisja, a powiatowych Komisje wojewódzkie.

W miarę potrzeby mogą być powołane Komisje dla koordynacji działalności obu Stronnictw w poszczególnych dziedzinach.

IV.

Oba Stronnictwa chłopskie prowadzić będą wspólnie i wspólnie organizować działalność mobilizującą masy chłopskie dla wykonania zadań, określonych w części II niniejszej deklaracji, a zwłaszcza do wykonania zadań, które przed wsią stawiają plany odbudowy gospodarczej i przebudowy ustroju Polski.

W szczególności oba Stronnictwa, stojąc na stanowisku indywidualnej własności gospodarstw chłopskich, dążyć będą do planowości i racjonalizacji całokształtu produkcji rolnej oraz do rozwoju społecznych form pracy wytwórczej i wymiany, dążąc tą drogą do podniesienia kultury rolnej, wydajności i opłacalności gospodarstw.

Dla wykonania tych zadań oba Stronnictwa będą współdziałać:

a) w dążeniu do podniesienia kultury rolnej, a przez to wydajności i opłacalności gospodarstw chłopskich, drogą organizowania współzawodnictwa pracy na wsi, rozbudowy Z. S. Ch., spółdzielczości wiejskiej, zwłaszcza ośrodków maszynowych i innych form doskonalących życie gospodarcze wsi;

b) w pracy nad podniesieniem ogólnego poziomu życia gospodarczego i społecznego wsi, poprzez rozwój oświaty powszechnej i udostępnienie młodzieży chłopskiej wszystkich szczebli kształcenia, upowszechnienie kultury oraz ochronę zdrowia i opiekę nad dzieckiem;

c) w pracy nad odbudową wsi drogą likwidacji zniszczeń wojennych, popierania osadnictwa i nowych gospodarstw, powstałych z reformy rolnej;

d) w pracy na terenie Rad Narodowych i samorządu w kierunku jak najsprawiedliwszego i skutecznego ich działania.

1947 r. W pochodach w Święto Ludowe prezentują się chłopi na koniach

Poprzez to wszechstronne współdziałanie oba Stronnictwa dążyć będą do podniesienia wsi, przyśpieszenia tempa rozwoju rolnictwa, a przez to zwiększenia bogactwa Polski Ludowej.

V.

W toku realizacji współdziałania w ogromadzaniu mas chłopskich wokół wymienionych założeń oraz usuwania z Ruchu Ludowego elementów obcych i wrogich — kierownictwa obu Stronnictw wypracowywać będą ideowe i programowe wytyczne polskiego Ruchu Ludowego, jako część ideologii i programu demokracji ludowej.

Program i ideologia Ruchu Ludowego będą nawiązywać do pozytywnych, twórczych tradycji radykalnego nurtu w Ruchu Ludowym. Odrzucą natomiast wszelkie tradycje zarówno zgubnej współpracy z reakcją, jak i chłopskiego separatyzmu, które go wyrazem były błędne teorie agrarystyczne, wykorzystywane obecnie w zdradzieckiej działalności wstecznictwa.

Poprzez zacieśnienie współdziałania i realizację zasad wymienionych w niniejszej deklaracji oba Stronnictwa dążyć będą do jedności Ruchu Ludowego.

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

o mianowaniu i zatwierdzeniu stopni oficerskich

Dnia 11 maja 1948 r. Warszawa

Na podstawie Dekretu z dnia 3 kwietnia 1948 r. o służbie wojskowej oficerów Wojska Polskiego na wniosek Ministra Obrony Narodowej niżej wymienionym członkom Batalionów Chłopskich, którzy zasłużyli się w walkach partyzanckich z faszystowskim okupantem, z dniem 17 maja 1948 r. nadaję względnie zatwierdzam stopnie oficerów rezerwy.

W ARMII LĄDOWEJ
w korpusie oficerów piechoty

PUŁKOWNIKA REZERWY:

1. Janczak Wojciech — pośmiertnie
2. Wojkiewicz Jan — pośmiertnie

PODPUŁKOWNIKA REZERWY:

1. Banach Adam — pośmiertnie
2. Golka Tadeusz — pośmiertnie
3. Jagiełło Stanisław
4. Jagusztyn Władysław
6. Krzemiński Józef

MAJORA REZERWY:

1. Araszkawicz Stanisław
2. Dąbrowski Józef — pośmiertnie
3. Kita Adolf
4. Wilamowski-Korolewicz Bohdan
5. Kurkiewicz Jan
6. Malec Władysław
7. Oleszczak Witold
8. Pszczoła Jan — pośmiertnie

KAPITANA REZERWY.

1. Aleksandrowicz Stanisław — pośmiertnie
2. Banasiak Aleksander — pośmiertnie
3. Banasiwicz Jan
4. Bartkowicz Eugeniusz
5. Borkowska Janina — pośmiertnie
6. Chlebny Władysław
7. Chomko Czesław
8. Czuba Julian
9. Dera-Domczyński Stanisław
10. Duczek Franciszek
11. Dudkiewicz Kazimierz — pośmiertnie
12. Fraczek Władysław
13. Fudala Józef — pośmiertnie
14. Gałaj Dyzma
15. Głobiński Władysław
16. Gójski Józef
17. Gruszka Jan
18. Jastrzębski Teofil
19. Jaszczuk Stanisław
20. Jurzyk Roman
21. Kaczmarczyk Bolesław
22. Kaczmarek Andrzej
23. Karaszewski Bogumił
24. Kęsik Jan — pośmiertnie
25. Kierzek Wiktor
26. Kmiecik Stanisław
27. Koć Lucjan
28. Kołacz Stanisław
29. Kołodziejczyk Walenty
30. Kołtun Józef
31. Kosieradzki Marian
32. Kubas Stanisław
33. Kuligowski Kazimierz
34. Kulka Jan
35. Kwas Tadeusz
36. Łyś Władysław
37. Makieła Leonard
38. Małczak Wacław — pośmiertnie
39. Maniak Jan
40. Maniak Maria
41. Markowski Józef
42. Mozga Józef
43. Nagórko Mieczysław
44. Nodzykowski Wincenty
45. Nowak Roman
46. Nydziński Stanisław
47. Olejnicki Józef
48. Orzeł Mieczysław
49. Pawłowski Stefan
50. Pietrzak Antoni
51. Pluta Michał — pośmiertnie
52. Poprawa Marcin
53. Przybyszewski Józef
54. Puchalski Józef — pośmiertnie
55. Resztak Józef — pośmiertnie
56. Skomro Walenty
57. Sowa Jan — pośmiertnie
58. Stawiarz Jan — pośmiertnie
59. Stefański Kazimierz
60. Stolarczyk Franciszek
61. Stolarski Franciszek
62. Stolarski Wincenty — pośmiertnie
63. Strumiński Józef
64. Sudziarski Zdzisław
65. Sulej Stanisław
66. Surowiec Zygmunt
67. Świetlik Czesław
68. Sworowski Stanisław
69. Szczepaniak Adam — pośmiertnie
70. Szymański Stefan — pośmiertnie
71. Wąsik Wincenty
72. Wiesiołek Stefan
73. Woner Jan — pośmiertnie
74. Wyłupek Władysław
75. Załęski Jan
76. Zbierski Leon — pośmiertnie
77. Zbierski Stanisław
78. Zbudniewek Szymon

PORUCZNIKA REZERWY:

1. Bąk Stanisław
2. Baran Jan
3. Baran Jakub
4. Brewczyński Władysław
5. Bartuzel Antoni
6. Baryła Władysław
7. Biały Edward
8. Biernacka Maria
9. Bieniek Józef
10. Chaba Stanisław
11. Cabaj Klemens
12. Cegielski Zygmunt
13. Chłodnicki Jan
14. Chorosiński Jan
15. Cichoń Franciszek — pośmiertnie
16. Cuper Stefan — pośmiertnie
17. Czajka Zygmunt
18. Czesnar Stanisław
19. Derkad Bolesław
20. Dziaduś Stanisław
21. Dzierżek-Gałaj Weronika
22. Fijałkowski Tadeusz
23. Frączyk Józef
24. Glinka Jan
25. Golcówna Irena
26. Grzegorski Czesław
27. Hippe Zygmunt
28. Janczak Wanda
29. Jankowski Leon
30. Jaśnikowski Stanisław
31. Jędrzejcówna Maria
32. Jeziernicki Wacław
33. Jurzyk Edward
34. Jurzyk Kazimierz
35. Jusiak Leon
36. Kamiński Jan
37. Karłowicz Jan
38. Karolak Roman
39. Kazimierski Mieczysław
40. Kiełbaska Józef — pośmiertnie
41. Klejnik Stefan
42. Koć Teresa — pośmiertnie
43. Konieczny Czesław
44. Kowalik Władysław
45. Kowalska Felicja
46. Kozak Bolesław — pośmiertnie
47. Krystek Jan
48. Krzemiński Stanisław
49. Kubrak Teofil
50. Kurczak Kazimierz
51. Kurkiewicz Anna
52. Kwapiński Stanisław
53. Kwiecień Władysław
54. Lejwoda Stanisław
55. Leszczyk Antoni
56. Ligocki Hieronim
57. Łagowski Bronisław
58. Łakomiec Ignacy
59. Łyś-Jagiełło Eugenia
60. Machiński Wacław — pośmiertnie
61. Majewski Antoni
62. Makowski Tadeusz
63. Małek Henryk
64. Marciniak Eugeniusz
65. Marka Stefan
66. Matus Barbara
67. Michalak Aleksander
68. Miłas Edward
69. Mirończuk Stanisław
70. Młynarski Stanisław
71. Mroczkowski Jan
72. Ochocki Aleksander

73. Okólski Łukasz
74. Orłowski Stanisław
75. Owczarek Władysław
76. Pawilon Adam
77. Podkowa Zofia
78. Pradyszczuk Bazyli
79. Pradyszczuk Maria
80. Prandota Wiktor
81. Prażmo Zofia
82. Przypis Eugeniusz
83. Rachuba Edward
84. Ramus Eugeniusz
85. Nowiński Ludwik
86. Rybak Mieczysław
87. Sadowski Stefan
88. Sarnacki Marian
89. Sarnowski Edmund
90. Sęczyk Bronisław
91. Sobolewski Kazimierz
92. Sokołowski Tadeusz
93. Starzec Feliks
94. Stefaniak Tadeusz
95. Stefańska Stanisława
96. Stolarczyk Kazimierz
97. Stolarski Ignacy — pośmiertnie
98. Stolarski Mikołaj
99. Suhna Tomasz
100. Sułek Stefan
101. Sułek Szczepan
102. Suwała Piotr
103. Świt Tadeusz
104. Szaruga Bolesław — pośmiertnie
105. Szczerba Czesław
106. Szkutnicki Józef
107. Szloser Hieronim
108. Szymański Jan — pośmiertnie
109. Tabaczkiewicz Włodzimierz
110. Teklak-Bednarczukowa Bronisława
111. Waleszczyk Adam
112. Waleszkiewicz Bolesław
113. Wiechno Jadwiga
114. Wielgomas Bronisław
115. Wierzchoń Aurelia
116. Winkiel Alfons
117. Winkiel Waldemar
118. Wojciechowski Jan
119. Wójcik Władysław
120. Wojtaś Kazimierz — pośmiertnie
121. Woszczyk Jan
122. Wyszkowski Stefan
123. Żachowicz Franciszek
124. Żebrowski Kazimierz
125. Żelechowska-Wyżykowska Maria
126. Zazula Mikołaj

PODPORUCZNIKA REZERWY:

1. Adamowicz Jan
2. Andrzejewski Czesław
3. Antoniuk Jakób
4. Augustyn Wacław
5. Bąk Antoni
6. Baran Józef
7. Baranowski Zbigniew
8. Bartuzi Bronisław
9. Bederski Zbigniew
10. Bednarek Antoni
11. Bednarski Marian
12. Belka Czesław
13. Bębenek Michał
14. Białata Tadeusz
15. Białek Jan
16. Bień Jan
17. Błaszczyk Franciszek
18. Błaszczyk Jan
19. Bogusta Jadwiga
20. Borowski Zenon
21. Broda Józef
22. Brodowicz Józef
23. Bruśnicki Zdzisław
24. Bryk Edward
25. Brzeszcz Józef
26. Buczek Piotr
27. Buda Stanisław
28. Chabros Bolesław ur. 1913
29. Chabros Bolesław ur. 1919
30. Chadaj Józef
31. Chołaj Henryk
32. Cichocki Władysław
33. Ciesielski Antoni
34. Cieśla Jan — pośmiertnie
35. Cieśla Witold
36. Cieślak Franciszek
37. Cieślak Stanisław
38. Ciub Aleksander
39. Cygańczyk Franciszek
40. Czermiński Alfred
41. Czyżykowski Antoni
42. Dąbrowski Aleksander
43. Derlaga Zygmunt
44. Duda - Kurak Halina
45. Dumała Mieczysław
46. Duro Józef
47. Duro - Kobierska Leontyna
48. Duszyński Edmund
49. Dyba Eugeniusz
50. Dziewierski Zygmunt
51. Diewiszek Włodzimierz
52. Dziubiela Wacław
53. Fąfara Stanisław
54. Fijałkowski Stanisław
55. Gęgała Marian
56. Gajda Franciszek
57. Garyga Tadeusz
58. Gąska Edward
59. Gąsowska - Kurek Krystyna
60. Gerek Walenty
61. Głuski Mieczysław
62. Gołębiowski Józef
63. Gołębiowski Władysław
64. Gorzelski Zenon
65. Grabia Marcin
66. Gruszczyński Franciszek
67. Grzanka Mieczysław
68. Grzegorczyk Zdzisław
69. Hagedorny Zygmunt
70. Hawrysiuk Franciszek
71. Jabłońska Genowefa
72. Jabłoński Jan
73. Jajuga Jan
74. Jałmużna Jan
75. Jamroż Franciszek
76. Janczak Kazimierz
77. Jankowska Janina
78. Jaroszek Henryk
79. Jastrzębski Feliks
80. Jaworski Tadeusz
81. Jopp Marian
82. Kaczor Stanisław
83. Kadej Stanisław
84. Kania Stanisław
85. Karliński Stanisław
86. Karst Tadeusz
87. Kaśkiewicz Marian
88. Kaszewski Franciszek
89. Kiełbasiński Ryszard
90. Kijewski Kazimierz
91. Kita Stanisław
92. Klimecki Czesław
93. Kobiela Adam
94. Kolberd Stefan
95. Koleczek Józef
96. Komsta Szczepan
97. Kondejewski Jan
98. Koperwas Czesław
99. Koperwas Tadeusz
100. Koprek Franciszek
101. Kowalczyk Stanisław
102. Kowalska Irena
103. Kowalska Stanisława
104. Kowalski Ignacy
105. Kozak Wacław
106. Kozioł Józef
107. Kozłowski Edward
108. Kramek Julian
109. Król Michalina
110. Kuczkowski Stefan
111. Kuliberda Stanisław
112. Kuligowski Karol
113. Kulka Stefan
114. Kunert Henryk
115. Kuragan Jan
116. Kusiak Tomasz
117. Kuśmierek Stanisław
118. Lech Jan
119. Leszczyński Kazimierz
120. Lipiec Mieczysław
121. Lipiński Wacław
122. Lipowski Tadeusz
123. Lisikiewicz Maria
124. Łacińska Janina
125. Łuszczak Antoni
126. Magier Józef
127. Majchrzak Janina
128. Majkowski Marian — pośmiertnie
129. Makuch Tadeusz
130. Mańko Józef
131. Marat Franciszek
132. Marciniak Czesław
133. Markowska Kazimiera
134. Marszał Franciszek
135. Mazur Bartłomiej
136. Mazur Józef
137. Mazurek Czesław
138. Mazurek Wojciech
139. Meszka Franciszek
140. Miazga Kazimierz
141. Milewska - Jurzykowa Maria
142. Mincewicz Stanisław
143. Minias Marian
144. Młoduchowski Stanisław
145. Mocek Antoni
146. Motyka Józef
147. Mucha Stanisław
148. Nakonieczna Wanda
149. Nitecki Aleksander
150. Nowaczyk Władysław
151. Nowotny Janusz
152. Nurski Alfons
153. Offierski Feliks
154. Olak Józef
155. Orczyk Witold
156. Oryl Władysław
157. Orzeł Zdzisław
158. Pajurek Feliks
159. Pakuła Henryk
160. Paliński Bonifacy
161. Panak Stanisław
162. Pasim Lucyna
163. Paszkowski Stefan
164. Pawlak Hipolit
165. Pawlak Jan
166. Pawlik Józef
167. Piątak Stanisław
168. Pielesiek Władysław
169. Pierściński Marian
170. Pietniczka Władysław
171. Pietruczuk Władysław
172. Pietrzyk Stanisław
173. Pióro Stanisław
174. Piróg - Klemecka Olga
175. Plak Michał
176. Plewniak Józef
177. Podlewski Józef
178. Podsiadły Kazimierz
179. Potiopa Stanisław
180. Próchniak Feliks
181. Radziejewski Franciszek
182. Rasiński Feliks
183. Ratajczak Józef
184. Rejnus Henryk
185. Rogala Bronisław
186. Rokicki Jan
187. Rudowicz Stefan
188. Samoraj Wacław
189. Siejak Zofia
190. Siewier Emanuel
191. Skiba Marian
192. Skup Stefan
193. Śliwiński Edward
194. Słoniewski Stanisław
195. Śmielak Lucyna
196. Smoleński Stefan
197. Sońta Józef
198. Stachnio Stefan
199. Stachyra Jan
200. Stańczak Jan
201. Starzec Julian
202. Stefaniak Stefan
203. Stępień Stanisław
204. Stępień Szczepan
205. Stolarczyk Franciszek
206. Stolarski Józef
207. Strojek Aleksander
208. Strzelecki Zygmunt
209. Sugiera Henryk
210. Sułek Józef
211. Swiniarski Józef
212. Sygitowicz Piotr
213. Szczepaniak Stanisław
214. Szczepański Kazimierz
215. Szczur Czesław
216. Szewczyk Antoni
217. Szewczyk Józef
218. Szkutnicki Edward
219. Szmigulan Mikołaj
220. Szóstak Jan
221. Szpyra Edward
222. Szwarbuła Stanis. — pośmiertnie
223. Szymański Kazim. — pośmiertnie
224. Tarkowski Józef
225. Tataj Władysław
226. Trokowicz Jan
227. Tysiak Kazimierz
228. Urbanik Mieczysław
229. Wacławiak Wacław
230. Walczewski Antoni
231. Wiatr Apolonia
232. Wiejak Barbara
233. Wiejak Wacław
234. Wierzbicki Władysław
235. Wikieł Józef
236. Wiśniewski Jan
237. Wnuk Władysław
238. Wójciak Bolesław — pośmiertnie
239. Wójcik Stanisław
240. Wolski Zygmunt
241. Wróbel Antoni
142. Wyroba Władysław
243. Zagulski Kacper
244. Zając Kazimierz
245. Zalewski Jan
246. Zapart Józef
247. Zawadzki Henryk
248. Zbierska - Jóźwik Halina
249. Zepchła Wacław
250. Ziętek Józef
251. Ziółkowski Wacław
252. Złotnicki Tadeusz
253. Zochniak Jan
254. Zych Marian

CHORĄŻEGO REZERWY:

1. Banaszek Stefan
2. Bolek Józef
3. Budek Józef
4. Dera Celina

5. Dzierżek Genowefa
6. Gromadzki Mieczysław
7. Gruza Eugeniusz
8. Jeziernicki Stan. — pośmiertnie
9. Jurzyk Anna
10. Jurzyk Janina
11. Jurzyk - Chylik Maria
12. Kołodziejek Tadeusz
13. Kubala Jan
14. Kubiak Stanisław
15. Kur Stanisław
16 Laskowski Tadeusz
17. Ligocka Janina
18. Łupińska Stanisława
19 Maksimowicz Witold
20. Michalski Tadeusz
21 Nadratowska Maria
22 Paszkowski Stanisław
23 Świsłocki Henryk
24. Świsłocki Piotr
25 Szewczyk Irena
26. Wiśniewski Leon
27. Wrótny Stanisław — pośmiertnie
28 Zając Jan
29 Zajkowski Stanisław
30. Żebrowski Stefan

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

(BOLESŁAW BIERUT)

Minister Obrony Narodowej

(MICHAŁ ŻYMIERSKI)
Marszałek Polski

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
Departament Personalny

ROZKAZ PERSONALNY Nr 328

Dnia 10 maja 1948 r. **Warszawa**

Na wniosek Głównej Komisji Weryfikacyjnej Zasług i Stopni Konspiracyjnych Wiciarzy, niżej wymienionym uczestnikom walk partyzanckich z faszystowskim okupantem w oddziałach Batalionów Chłopskich zatwierdzam z dniem 17 maja 1948 r. stopnie podoficerów rezerwy, uzyskane w okresie konspiracji:

WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Bąk Jan
2. Fregiel Stanisław
3. Iwanek Jakub
4. Janota Władysław
5. Katana Kazimierz Henryk
6. Nadratowski Ignacy
7. Nadratowski Wacław
8. Przybyszewski Antoni
9. Szewczyk Bronisław

SIERŻANTA REZERWY:

1. Cichocki Stefan
2. Kulesza Henryk
3. Nadratowska Paulina
4. Nadratowski Franciszek
5. Nadratowski Ignacy
6. Nadratowski Jan
7. Nadratowski Józef
8. Ołdak Stanisław
9. Śliwa Jan
10. Szóstek Zygmunt
11. Wojtowicz Jerzy
12. Zych Kazimierz

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Bocheński Henryk
2. Dobies Ryszard
3. Gajownik Stanisław
4. Gronkiewicz Piotr
5. Jachacy Czesław
6. Janota Franciszek
7. Karbowiak Władysława
8. Karolak Marian
9. Konięcki Kazimierz
10. Kufel Jan
11. Marczak Tadeusz
12. Ołdak Jan
13. Piekarski Stanisław
14. Pisarkiewicz Stanisław
15. Przybysz Józef
16. Reszka Feliks
17. Tomkiel Leon
18. Wiesiołek Tadeusz
19. Wiesiołek Zbigniew

KAPRALA REZERWY:

1. Balcerzak Jan
2. Bocheński Marian
3. Budzich Zdzisław
4. Chyrzyński Władysław
5. Drzewkówna Leokadia
6. Góralski Rafał Ignacy
7. Grabowski Stanisław
8. Jachacy Jan
9. Karolak Zofia
10. Katana Jan Zygmunt
11. Kostrzewa Tadeusz
12. Kowalski Józef
13. Kuberkówna Jadwiga
14. Łysiak Stefan
15. Małczyński Marian
16. Pakuła Henryk
17. Siadkowska Genowefa
18. Siek Eugeniusz
19. Sławińska Stefania
20. Urbański Józef
21. Warda Kazimierz
22. Żywiec Franciszek

WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE

POWIAT BRZEZINY

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Adamus Adam
2. Bojanowski Stanisław
3. Krakowiak Stanisław
4. Marusik Stefan
5. Najder Józef
6. Pakowski Stanisław
7. Pakuła Ludwik
8. Poterała Czesław
9. Skrzydlak Jan
10. Sonta Stanisław

SIERŻANTA REZERWY:

1. Bykowski Stanisław
2. Bykowski Stefan
3. Chrustowski Stanisław
4. Ignatowicz Stanisław
5. Kaczuba Władysław
6. Karliński Zygmunt
7. Karp Aleksander
8. Ludwiczak Józef
9. Rybak Mieczysław
10. Samiec Władysław
11. Stępień Władysław
12. Świątnicki Józef
13. Wachowiec Józef

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Adamek Józef
2. Balcerek Józef
3. Januszkiewicz Jan
4. Kopeć Józef
5. Kozak Władysław
6. Owczarz Franciszek
7. Pakuła Marian
8. Skałbana Franciszek
9. Socha Józef
10. Trela Marian
11. Trela Stanisław
12. Trela Stefan
13. Woźny Antoni

KAPRALA REZERWY:

1. Bloch Jan
2. Bloch Stanisław
3. Garnys Władysław
4. Jałmużny Józef
5. Jaskółowski Tadeusz
6. Judasz Aleksander
7. Judasz Stanisław
8. Karpiński Władysław
9. Kopeć Jan
10. Kowalczyk Stanisław
11. Kuch Ignacy
12. Kupka Władysław
13. Lolo Józef
14. Łuczyński Józef
15. Majda Andrzej
16. Makowski Stanisław
17. Malinowski Antoni
18. Misio Jan
19. Najder Bolesław
20. Pielesiek Antoni
21. Pielesiek Józef
22. Pluta Jan
23. Skałbana Bolesław
24. Socha Jan
25. Stępień Stanisław
26. Trela Adam
27. Trela Władysław 1921 r.
28. Trela WŁadysław 1925 r.

POWIAT ŁASK

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Gwis Ignacy

SIERŻANTA REZERWY:

1. Angiel Józef
2. Błaszczyk Józef
3. Braczkowski Mieczysław
4. Drzazga Stefan
5. Kociołek Władysław
6. Michalak Jan
7. Michalak Zygmunt
8. Ochocki Marian

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Brzeszczyński Jan
2. Fic Józef
3. Góra Adam
4. Góra Stanisław
5. Górecki Henryk
6. Gwis Franciszek
7. Irzykowski Antoni
8. Jędrasik Tadeusz
9. Kacprzyk Władysław
10. Nowicki Antoni
11. Piotrowski Antoni
12. Piotrowski Józef
13. Roztojek Stanisław
14. Stróżik Stanisław
15. Włodarczyk Edward

KAPRALA REZERWY:

1. Cywiński Stefan
2. Dziedzic Józef
3. Grzegorczyk Kazimierz
4. Jankowski Marcin
5. Kucharski Stanisław
6. Luter Antoni
7. Marcinkowski Jan
8. Marczak Władysław
9. Milczarek Józef
10. Pierzynka Józef
11. Szczyżykowski Jan

POWIAT ŁOWICZ

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Flis Franciszek
2. Tomasik Jan

SIERŻANTA REZERWY:

1. Fijałkowski Wojciech
2. Gorajek Franciszek
3. Kret-Kurczakowa Wanda
4. Kurczak Tadeusz
5. Wójcik Franciszek

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Bialik Leon
2. Białek Józef
3. Dylik Jan
4. Fabjański Władysław
5. Golisz Aniela
6. Janiszewski Tomasz
7. Kołucki Jan
8. Kozłowski Stanisław
9. Krysicka Anna
10. Kuras Feliks
11. Pawlica Stanisław
12. Ruta Jan
13. Sabaj Franciszek
14. Sabaj Marcin
15. Stelmaszczyk Józef
16. Stelmaszczyk Zofia
17. Wiesiołek Kazimierz
18. Wojciechowska Józefa
19. Zduńczyk Antoni

KAPRALA REZERWY:

1. Baleja Józef
2. Bialas Józef
3. Bogusz Wojciech
4. Bury Leon
5. Cichal Bolesław
6. Ciesielski Szczepan
7. Dałek Mikołaj
8. Dróżka Stanisław
9. Dylik Piotr
10. Fabjański Jan
11. Funk Wacław
12. Gasik Stanisław
13. Gawrysiak Stefania
14. Gawrysiak Władysław
15. Gusta Władysław
16. Jakiel Wacław
17. Jastrzębski Adam
18. Jastrzębski Stanisław
19. Kantorek Czesław
20. Kaźmierczak Tadeusz
21. Klimczak Jan
22. Kołodziejczyk Jan
23. Koślin Stanisław
24. Koza Franciszek
25. Koza Henryk
26. Koza Leon
27. Kowalski Stanisław
28. Kozłowski Jan
29. Kurczak Stanisław — 1899 r.
30. Kurczak Stanisław — 1921 r.
31. Kwestarz Stanisław
32. Markowicz Antoni
33. Myszkowski Józef
34. Niedziela Stanisław
35. Pająk Jan
36. Paradowski Jan
37. Pawłowski Henryk
38. Piechut Adam
39. Pietrzak Wacław
40. Podsędek Stanisław
41. Rogoziński Stanisław
42. Rosińska Genowefa
43. Rosłonek Franciszek
44. Rudnicki Stanisław
45. Rybus Wacław
46. Sakosik Bolesław
47. Salek Antoni
48. Sieczkowski Władysław
49. Snopek Stefan
50. Stańczak Józef
51. Stefański Władysław
52. Stelmaszczyk Wincenty
53. Stolarczyk Aniela
54. Supera Antoni
55. Szczepaniak Henryk
56. Szczepaniak Józef
57. Szczepaniak Romuald
58. Wielemborek Bolesław
59. Wielemborek Józefa
60. Wielemborek Stanisław
61. Wojda Jan
62. Wójcik Franciszek
63. Wójcik Jan
64. Workowski Piotr
65. Wrona Józef
66. Zieliński Franciszek

POWIAT OPOCZNO

SIERŻANTA REZERWY:

1. Bogusz Franciszek
2. Kwapis Michał

KAPRALA REZERWY:

1. Kowalczyk Władysław
2. Kwapis Jan

POWIAT RAWA-MAZAWIECKA

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Nichurski Kazimierz

KAPRALA REZERWY:

1. Adamczyk Ewa-Cecylia
2. Kowalczyk Tadeusz
3. Kramarz Stanisław
4. Kwil Eleonora
5. Lipski Stanisław

POWIAT SIERADZ

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Dudczak Adam
2. Janczak Stanisław
3. Majkowski Segiusz

SIERŻANTA REZERWY:

1. Adamiak Jan
2. Bednarski Józefat
3. Cyrański Antoni
4. Dobroń Mieczysław
5. Gotkowicz Władysław
6. Kaczmarek Józef
7. Makówka Józef
8. Marciniak Henryk
9. Matusiak Józef
10. Rychliński Józef
11. Wróbel Antoni

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Ambroziak Leon
2. Feliksiak Józef
3. Gruchot Maria
4. Guc Stanisław
5. Jasek Piotr
6. Krawczyk Helena
7. Krzera Zygmunt
8. Kwapiszewski Stanisław
9. Lisiecki Wincenty
10. Wawrzyniak Alfons
11. Zborowski Jan

KAPRALA REZERWY:

1. Augustyniak Bronisław
2. Augustyniak Wincenty
3. Bąba Zofia
4. Bejmert Stanisław
5. Błaszczyk Jan
6. Bratek Walenty
7. Cieślik Franciszek
8. Głuch Zygmunt
9. Grodys Adam
10. Grober Bolesław
11. Kałuziak Józef
12. Kowalczyk Stanisław
13. Kwapiszewska Geowefa
14. Kwapiszewski Czesław
15. Klimczak Antoni
16. Klimczak Stefan
17. Kwiatkowska Maria
18. Kwiatosiński Stanisław
19. Łesiak Wiktoria
20. Lisiecka Helena
21. Lisiecka Janina
22. Lisiecki Florian
23. Majkowska Maria
24. Pietrzak Gedeon
25. Rychliński Michał
26. Salata Leon
27. Salata Marian
28. Sobolewski Konstanty
29. Sułkowski Józef
30. Szymczak Czesław
31. Węgierski Bolesław
32. Węgierski Władysław

POWIAT WIELUŃ

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Dera Franciszek
2. Majchrowski Jan
3. Matesiak Stanisław
4. Soberka Franciszek

SIERŻANTA REZERWY:

1. Majchrowski Idzi — pośmiertnie
2. Poluch Ludwik

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Lech Kazimierz
2. Maniak Aleks
3. Rojszczak Tadeusz
4. Stachulec Jan

KAPRALA REZERWY:

1. Fertala Bolesław
2. Gnilka Józef
3. Idasiak Adam
4. Kinas Marcin
5. Majtyka Ludwik
6. Małolepszy Władysław
7. Misiak Walenty
8. Sygulski Stanisław

POWIAT SKIERNIEWICE

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Białek Feliks

SIERŻANTA REZERWY:

1. Bakalarski Albert
2. Barańczyk Antoni
3. Gajek Józef
4. Panak Kazimierz
5. Petryna Aleksander
6. Polit Józef
7. Szychowski Czesław
8. Tuka Edward
9. Wielemborek Stanisław
10. Zieliński Władysław

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Jaworski Edmund
2. Kostrzewa Jan
3. Krzemiński Jerzy
4. Lipiński Konstanty
5. Małka Stanisław
6. Piętka Mieczysław
7. Rejnus Feliks
8. Zieliński Józef

KAPRALA REZERWY:

1. Barańczyk Józef
2. Bartosiewicz Tadeusz
3. Białek Jan
4. Białek Władysław
5. Dziuda Jan
6. Filipek Władysław
7. Klimczyk Jan
8. Kolis Władysław
9. Kostrzewa Józef
10. Król Eugeniusz
11. Lipiński Władysław
12. Majcher Antoni
13. Majcher Józef
14. Makowski Andrzej
15. Malesa Władysław
16. Marasek Józef
17. Marat Jan
18. Maszkowski Jan
19. Maszkowski Stefan
20. Meszka Stanisław
21. Nowicki Józef
22. Petrynowski Jan
23. Piechut Stefan
24. Pintara Antoni
25. Pintara Józef
26. Pintara Roman
27. Reczulski Jakub
28. Rośniecki Jerzy
29. Starzec Józef
30. Truszkowski Henryk
31. Wastrzyk Antoni
32. Winciorek Antoni
33. Zaleski Mieczysław
34. Marat Antoni

POWIAT PIOTRKÓW

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Bartosik Ignacy
2. Fijałkowski Franciszek
3. Glonek Edward
4. Góźdź Józef
5. Kaźmierczak Antoni
6. Koper Stefan
7. Kwapiński Mieczysław
8. Latocha Jan
9. Malinowski Stefan
10. Małachowski Franciszek
11. Pielużek Jan
12. Rybak Marian

STARSZEGO OGNIOMISTRZA REZERWY:

1. Wyszkowski Stanisław

SIERŻANTA REZERWY:

1. Biernacki Wacław
2. Bugajski Tadeusz
3. Frączkowski Wacław
4. Kurzydlak Adam
5. Liszka Roman — pośmiertnie
6. Łukaszewski Józef
7. Makarski Jan
8. Malinowski Ludwik — pośmiertnie
9. Malinowski Władysław — pośmiertnie
10. Mastalerz Marian
11. Mękarski Jan — pośmiertnie
12. Młynarczyk Józef

13. Olejnik Józef
14. Rogowski Wacław — pośmiertnie
15. Rybak Władysław — pośmiertnie
16. Stanisz Stanisław
17. Stefaniak Cyryl
18. Urbaszek Władysł. — pośmiernie
19. Walas Bronisław
20. Wawrzyńczyk Józef
21. Zielonka Władysł. — pośmiernie

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Bruchajzer Stanisław
2. Filipczak Władysław
3. Gorzelski Stanisław
4. Herlejczyk Wacław
5. Koper Ryszard
6. Korombel Aleksander
7. Krystek Stanisław
8. Larczyński Ludwik
9. Roksela Stefan
10. Simkowski Józef
11. Traczyk Jan
12. Wyszkowski Władysław

KAPRALA REZERWY:

1. Baranowski Zygmunt
2. Biernacki Jan
3. Braszczyk Stanisław
4. Gajda Jan
5. Gajewski Zbigniew
6. Góźdź Leon
7. Gurdziałek Jan
8. Janicki Maciej
9. Kacperski Antoni
10. Kacprzykowski Józef
11. Kacprzykowski Stanisław
12. Kozłowski Stefan
13. Krawczyk Józef
14. Kubala Józef
15. Kubala Stanisław
16. Latocha Bolesław
17. Łaski Jan
18. Majczyk Józef
19. Malec Jan
20. Małachowski Józef
21. Malczak Franciszek
22. Michalak Waldemar
23. Michalska Stanisława
24. Michalski Wacław
25. Mikołajewski Ignacy
26. Pielużek Stanisław
27. Rudziński Władysław
28. Rybak Edward
29. Sołtysiak Zygmunt
30. Stefaniak Zygmunt
31. Szawel Mieczysław
32. Szewczyk Andrzej
33. Szewczyk Leon
34. Szmalec Adam
35. Szmalec Józef
36. Świątek Stefan
37. Świątek Władysław
38. Tabala Józef
39. Watała Jan
40. Wochna Franciszek — pośmiertnie
41. Wojciechowski Jan
42. Wojtania Wacław

WOJEWÓDZTWO LUBLIN

POWIAT CHEŁM

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Chmielewski Władysław
2. Franczak Jan
3. Gołębiowski Edward
4. Gromek Jan
5. Jarosiewicz Józef
6. Kołtun Józef
7. Kowalczuk Józef
8. Łatka Stanisław
9. Magdziak Tadeusz
10. Sitarz Salwin
11. Stopa Kazimierz

SIERŻANTA REZERWY:

1. Bednarczuk Stanisław
2. Dołęga Władysław
3. Folusz Władysław
4. Franczak Tadeusz
5. Gardzała Jan
6. Jaroszyński Bronisław
7. Lackowski Franciszek
8. Laskowski Jan
9. Łatka Ksawery
10. Mazurek Bolesław
11. Nowak Władysław
12. Radoń Franciszek
13. Rękas Franciszek
14. Sapuła Jan
15. Sawicz Andrzej
16. Sawicz Stanisław
17. Sitarz Antoni
18. Sitarz Wacław
19. Sitarz Zenon

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Batiuk Czesław
2. Batiuk Mieczysław
3. Borowicz Jan
4. Dąbrowski Marian
5. Dec Władysław
6. Dubicki Stanisław
7. Dziewura Józef
8. Gołębiowski Michał
9. Gołębiowski Wacław
10. Jaroszyński Jan
11. Lackowska Genowefa
12. Lackowski Władysław
13. Laskowski Konstanty
14. Łatka Jan
15. Maciuk Józef
16. Magdziak Józef
17. Padrak Henryk
18. Pakuła Eugeniusz
19. Sapułówna Franciszka
20. Sitarz Edward
21. Sitarz Stanisław
22. Tabuła Stefania
23. Tokarz Franciszek
24. Zubilewicz Jan

KAPRALA REZERWY:

1. Adamczuk Konstanty
2. Charczuk Stanisław
3. Derlak Antoni
4. Franczak Stanisław
5. Gałuszewski Waldemar
6. Gołębiowski Edward
7. Jeleń Józef
8. Kołodziej Edward
9. Kraczkowski Kazimierz
10. Kudyba Józef
11. Lackowski Aleksander
12. Lackowski Stanisław
13. Łatka Franciszek
14. Łatka Tadeusz
15. Łopuszyński Jan
16. Mazur Franciszek
17. Młynarski Jan
18. Pleczuk Helena
19. Radomski Kazimierz
20. Radomski Władysław
21. Radoń Roman
22. Skubisz Paweł
23. Sobaś Stanisław
24. Sokołowski Stanisław
25. Struś Jan
26. Swatowski Mieczysław
27. Swatowski Władysław
28. Zwolak Paulin-Henryk

POWIAT PUŁAWY

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Błaszczak Władysław
2. Durak Bolesław
3. Gędek Bolesław
4. Grzelak Władysław
5. Jankowski Jan
6. Jóźwiak Bolesław
7. Kuna Jan
8. Lenarciak Franciszek
9. Morawski Czesław
10. Olszowy Jan
11. Pecio Edward
12. Paculowa Genowefa
13. Piskorski Stanisław — pośmiertnie
14. Struski Julian — pośmiertnie
15. Szaruga Julian
16. Wijaszka Mieczysław
17. Wojtaszek Józef

SIERŻANTA REZERWY:

1. Bernet Bolesław
2. Białek Franciszek
3. Borkowski Gustaw
4. Durak Edmund
5. Gołuch Władysław
6. Janicki Ludwik
7. Kędziora Jan
8. Kęsik Józef
9. Madej Bolesław
10. Miazek Tadeusz
11. Michalski Mieczysław
12. Pacek Jan
13. Panecki Bolesław — pośmiertnie
14. Stachyra Antoni
15. Staniak Adam
16. Stefaniak Władysław
17. Szaruga Jan
18. Tudrej Mieczysław
19. Wojtaszek Jan

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Aftyka Zygmunt
2. Dzięgiel Edward
3. Grzęda Szczepan
4. Jerzyna Julian
5. Karczewski Zygmunt
6. Kęsik Jan
7. Krakowiak Jan
8. Kruk Henryk
9. Kurus Jan
10. Majchrzak Edward
11. Maruszak Bonifacy
12. Matraszek Stanisław
13. Miazga Paweł
14. Michalski Tadeusz
15. Pruchniak Aleksander

KAPRALA REZERWY:

1. Boguta Jan
2. Chabros Aleksander
3. Chabros Jan
4. Głos Kazimierz
5. Gluski Edward
6. Gluski Wincenty — pośmiertnie
7. Grzegorczyk Jan
8. Guz Wacław
9. Kawka Tadeusz
10. Kozłowski Tadeusz
11. Kułaga Tomasz
12. Michalski Julian
13. Miziuła Józef
14. Nakonieczny Mieczysław
15. Pajdowski Edward
16. Pecio Bolesław
17. Pecio Czesław
18. Śniadowski Stanisław
19. Sobiesiak Zenon-Marian — pośmiertnie
20. Stodulski Jan
21. Świderski Aleksander
22. Wiejak Tadeusz
23. Wyskwar Jan

POWIAT BIŁGORAJ

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Dobrowolski Józef
2. Małek Jan

KAPRALA REZERWY:

1. Brzezowski Jan
2. Ciosmak Julian
3. Kupica Aleksander
4. Kupica Bolesław
5. Kupica Jan
6. Radzik Franciszek
7. Żółw Stanisław
8. Żółw Władysław

POWIAT LUBARTÓW

SIERŻANTA REZERWY:

1. Bicki Bronisław
2. Debek Wacław
3. Roła Bolesław
4. Sikora Mieczysław
5. Żytkowski Jan

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Wójcik Stanisław

KAPRALA REZERWY:

1. Fiutka Edward
2. Wójcik Jan

POWIAT TOMASZÓW LUBELSKI

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Gromek Franciszek
2. Kubas Bolesław
3. Łukasik Tadeusz
4. Piwko Maria
5. Roczniak Mieczysław
6. Samulak Edward
7. Samulak Stanisław
8. Wysoczyński Tadeusz
9. Zwolak Antoni

SIERŻANTA REZERWY:

1. Lepionka Edward
2. Pałak Jan
3. Zwolak Weronika

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Chmiel Jan
2. Chrzanowski Kazimierz
3. Kuźniarz Tadeusz
4. Łaba Stanisław
5. Mulawa Stanisław
6. Tytuła Leon
7. Wojtas Marian
8. Zwolak Józef

KAPRALA REZERWY:

1. Belz Bolesław
2. Hałas Antoni
3. Kurzempa Józef
4. Mazurek Albert
5. Nowak Tadeusz
6. Oryszczak Józef
7. Piwko Stanisław
8. Posikata Edward
9. Parot Feliejan

P O W I A T Z A M O Ś Ć

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Jóźwiak Aleksander

KAPRALA REZERWY:

1. Jakubczak Bogusław
2. Molas Jan
3. Pieczykolan Bolesław

P O W I A T R A D Z Y Ń

STARSZEGO BOSMANA REZERWY:

1. Markiewicz Piotr

KAPRALA REZERWY:

1. Hapon Stanisław

P O W I A T B I A Ł A P O D L A S K A

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Sawczuk Józef

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Chomiuk Teofil
2. Dziatko Zdzisław

KAPRALA REZERWY:

1. Magier Henryk

P O W I A T K R A Ś N I K

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Tomaszewski Jan

KAPRALA REZERWY:

1. Adamczyk Józef
2. Piasecki Edward
3. Szkutnik Jan
4. Szkutnik Tadeusz

P O W I A T K R A S N Y S T A W

SIERŻANTA REZERWY:

1. Śliwiński Stefan

KAPRALA REZERWY:

1. Chmielewski Edward
2. Czerniej Julian
3. Gołębiowski Stefan
4. Jakubiec Henryk

P O W I A T L U B L I N

SIERŻANTA REZERWY:

1. Kowalczyk Franciszek
2. Sprawka Bronisław
3. Sprawka Jan
4. Szewczyk Leon

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Guziak Władysław
2. Jurak Kazimierz
3. Stasicki Jan

KAPRALA REZERWY:

1. Dac Józef
2. Kawecki Tadeusz
3. Łys Kazimierz
4. Mitula Jan
5. Surma Jan
6. Szewczyk Władysław

P O W I A T S I E D L C E

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Dudek Stanisław
2. Działa Józef
3. Hryciuk Wincenty
4. Majchrzak Bolesław
5. Połoch Kazimierz
6. Sinica Kazimierz
7. Teklak Feliks
8. Urban Jan
9. Zbucki Czesław

SIERŻANTA REZERWY:

1. Bartoszuk Stanisław
2. Cabaj Zdzisław
3. Demianiuk Jan
4. Deputat Aleksander
5. Koper Stanisław
6. Kozieł Stanisław
7. Kostrzewski Antoni
8. Łukasiuk Stanisław
9. Markowski Jan
10. Mikołajczuk Władysław
11. Pidek Wincenty
12. Przeździak Marian
13. Tomczuk Włodzimierz
14. Wojtaś Teodor

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Bernasiuk Julian
2. Daniluk Wincenty
3. Duk Mieczysław
4. Głogowski Józef
5. Grzegorczuk Władysław
6. Hawrysiuk Józef
7. Mikiciuk Stanisław
8. Mikołajczuk Stanisław
9. Niedziółka Jan
10. Posiadała Kazimierz
11. Raczuk Józef
12. Rosa Edward
13. Tomczuk Jan
14. Tomczuk Kazimierz
15. Woźniak Kazimierz

KAPRALA REZERWY:

1. Cieślik Jan
2. Gałach Roman
3. Jeżowski Stanisław
4. Jurzyk Zygmunt
5. Kacprzak Józef
6. Niepogoda Kazimierz
7. Pachecka Mieczysław
8. Szymczuk Edward
9. Tomczuk Edward

WOJEWÓDZTWO KATOWICE

SIERŻANTA REZERWY:

1. Karolczyk Stanisław

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Gryta Zofia
2. Kozak Bronisław
3. Mironowicz Grzegorz
4. Myga Henryk
5. Płazak Stanisław
6. Pustułka Eugeniusz
7. Strąpoć Henryk

KAPRALA REZERWY:

1. Brzozowski Jan
2. Frąckowiak Jerzy
3. Gryta Anna Zofia
4. Gromadka Czesław
5. Kura Bogusław
6. Kwartnik Włodzimierz
7. Rydzewski Andrzej
8. Szewczyk Józef
9. Starba Stanisław
10. Wiśniowiecki Zdzisław

WOJEWÓDZTWO WROCŁAW

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Kowalczyk Jan
2. Pięciul Witold
3. Włodyka Piotr

SIERŻANTA REZERWY:

1. Wene Tadeusz
2. Wnuk Stanisław

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Bukowski Franciszek
2. Cieślak Bolesław
3. Kowalczyk Stanisław
4. Szmigulan Zygmunt
5. Wilk Leon

KAPRALA REZERWY:

1. Balonis Józef
2. Gajos Henryk
3. Ignatowski Honoriusz
4. Milewski Adam
5. Rozwadowski Medard

WOJEWÓDZTWO SZCZECIN

SIERŻANTA REZERWY:

1. Krowicki Aleksander

KAPRALA REZERWY:

1. Gaj Anna

WOJEWÓDZTWO OLSZTYN

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Ozga Józef

WOJEWÓDZTWO KIELECKIE

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Barszcz Edward
2. Hernik Józef
3. Kaczor Marian
4. Kądzielawa Władysław
5. Kot Adam — pośmiertnie
6. Leśkiewicz Adam
7. Majka Stanisław
8. Matus Antoni
9. Nogajczyk Józef
10. Podsiadło Jan
11. Gałek Jan
12. Gałek Wacław
13. Wróbel Stanisław
14. Zawal Mieczysław
15. Zuchara Stefan

SIERŻANTA REZERWY:

1. Bińczak Józef
2. Brzozowski Franciszek
3. Trutkowski Józef
4. Gibała Józef
5. Glica Feliks
6. Imiołek Jan
7. Kwas Władysław
8. Mojduszka Jan
9. Mańka Kazimierz
10. Nowak Tadeusz
11. Oczkowski Marian
12. Pawełek Wiktor
13. Suszyna Wawrzyniec
14. Szcześniak Jan

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Biernacki Stanisław
2. Brzozowski Kazimierz
3. Czerwiński Leon — 1915 r.
4. Czerwiński Leon — 1917 r.
5. Domagała Stanisław
6. Dziółko Kazimierz
7. Gilewski Józef
8. Gryc Franciszek
9. Jachym Henryk
10. Jaśkowski Jan
11. Kowaliński Marian
12. Książkiewicz Stanisław
13. Kuc Zygmunt
14. Kwas Jan
15. Kwiecień Julian
16. Kwiecień Mieczysław
17. Młodożeniec Józef
18. Oskard Józef
19. Nowak Jan
20. Pacek Daniel
21. Rasała Józef
22. Rzepka Jan
23. Skiba Jan
24. Szcześniak Józef
25. Szot Stefan
26. Wilk Władysław
27. Wojtowicz Eugeniusz

KAPRALA REZERWY:

1. Bakalarski Czesław
2. Cieślik Jan
3. Czapliński Antoni
4. Dziura Jan
5. Jackiewicz Stanisław
6. Kamiński Stanisław
7. Karaś Adam
8. Kuczyński Stanisław
9. Niewiadomski Józef
10. Niezgoda Jan
11. Poch Józef
12. Polak Stanisław
13. Skrok Józef
14. Sulej Henryk
15. Szafran Andrzej
16. Wieczorek Henryk
17. Włosowicz Władysław
18. Włusek Stefan
19. Wojciechowski Stefan
20. Wróbel Jan
21. Zawisza Józef

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Boberek Tadeusz
2. Bujak Marian

3. Jewtuszonko Marian
4. Kądziela Julian
5. Lis Józef
6. Łuczywo Tadeusz
7. Marzec Piotr
8. Ostachowski Wojciech
9. Pająk Zygmunt
10. Pilawski Władysław
11. Pluta Walerian
12. Zawartka Mieczysław
13. Zych Stanisław

SIERŻANTA REZERWY:

1. Bartuszak Jakub
2. Chowaniec Mieczysław
3. Ciągło Stefan
4. Dąbrowski Władysław
5. Dziedzina Franciszek
6. Fig Bogusław
7. Gołdyn Stanisław
8. Hrehoriek Józef
9. Jamróz Stanisław
10. Kantor Stanisław
11. Kowalewski Albin
12. Kowalewski Czesław
13. Kulaga Jan
14. Kurowski Józef
15. Kwiecień Stanisław
16. Majca Jan
17. Malara Józef
18. Marczyk Stanisław
19. Michalski Mieczysław
20. Mierniczek Zenobiusz
21. Misztal Stanisław
22. Paletko Stanisław
23. Pieczyrak Jan
24. Rams Józef
25. Rodak Stanisław
26. Rożdżyńska Zofia
27. Stachoń Władysław
28. Szymocha Julian
29. Wypych Jan

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Belski Zygmunt
2. Bożek Józef
3. Chudy Franciszek
4. Czyż Tadeusz
5. Dubiel Władysław
6. Dzieża Stanisław
7. Grzech Zbigniew
8. Grzyb Aleksander
9. Guzik Stanisław
10. Gwiazda Franciszek
11. Jurkowski Antoni
12. Kasprzyk Michał
13. Klęk Edmund
14. Kowalczyk Mieczysław
15. Kowalczyk Stefan
16. Krzywonos Józef
17. Kurdziel Józef
18. Malinka Józef
19. Marchewka Franciszek
20. Miłek Zygmunt
21. Nosek Kazimierz
22. Nowak Władysław
23. Olender Stefan
24. Pluta Feliks
25. Sasak Edward
26. Solarz Eugeniusz
27. Wilk Bronisław
28. Witkowski Józef
29. Wojnarowski Stanisław
30. Zdechlik Jan

KAPRALA REZERWY:

1. Bacik Władysław
2. Biela Stanisław
3. Błaszczak Józef
4. Bogacz Bolesław
5. Broda Józef
6. Brzeziński Jan
7. Chochołek Tadeusz
8. Dej Bolesław
9. Dejworek Konstanty
10. Dela Józef
11. Doniec Mieczysław
12. Dziedzic Stanisław
13. Fitz Zbigniew
14. Gromala Jan
15. Ibek Tadeusz
16. Jabłoński Jan
17. Jurecki Antoni
18. Kaczor Maria
19. Kaim Wojciech
20. Klęk Walerian
21. Kleszcz Józef
22. Kmita Józef
23. Kociołek Jan
24. Konstanty Bronisław
25. Kowalik Bolesław
26. Kozera Józef
27. Król Władysław
28. Łukaszek Ferdynand
29. Maj Jan
30. Małczec Józef
31. Matusik Władysław
32. Michalik Adam
33. Mielus Mieczysław
34. Myjak Władysław
35. Nawrocki Leonard
36. Nowak Teofil
37. Nowak Zygmunt
38. Osiadły Józef
39. Osiadły Julian
40. Osuch Józef
41. Pająk Leon
42. Pałetko Antoni
43. Pałetko Mieczysław
44. Pater Jan
45. Pawlik Jan
46. Pieczyrak Stanisław
47. Pilch Zbigniew
48. Polakiewicz Józef
49. Semper Antoni
50. Sciera Wacław
51. Słapa Władysław
52. Sus Jan
53. Świder Stefan
54. Szafirski Eugeniusz
55. Szymański Stefan
56. Witek Paweł
57. Wnęk Antoni
58. Wnęk Józef
59. Wójcik Tadeusz
60. Wojtacha Stefan
61. Wypych Władysław
62. Zegan Marian
63. Zmudzki Marian

WOJEWÓDZTWO BIAŁYSTOK

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Znosko Czesław

SIERŻANTA REZERWY:

1. Giedrojć Felicja
2. Hancewicz Karol
3. Kwiatkowski Benedykt
4. Zalewska Władysława

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Bajkowski Adam
2. Chilińska Eugenia
3. Kmiecik Tadeusz
4. Kubrak Aleksander
5. Swisłocki Józef
6. Wiszowaty Alfons
7. Wojtach Antoni

KAPRALA REZERWY:

1. Bajkowski Zygryd
2. Chiliński Jan
3. Dębkowski Aleksander
4. Grądzki Adam
5. Jabłoński Antoni
6. Kruk Franciszek
7. Paszkowski Kazimierz
8. Płoński Franciszek
9. Poliński Józef
10. Sierocki Franciszek
11. Wiszowaty Walerian
12. Znosko Józef
13. Znosko Zdzisław

WARSZAWA — MIASTO

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Błachowicz Józef
2. Łatka Michał
3. Kałtan Marian
4. Markowicz Zygmunt
5. Ozonek Stanisław
6. Skrzypczyk Władysław
7. Wasil Stanisław

SIERŻANTA REZERWY:

1. Kalisz Andrzej
2. Kobus Mieczysław
3. Krajczyński Jerzy
4. Pencuła Bolesław
5. Polski Jan

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Banasiewicz Teofil
2. Buliński Bronisław
3. Depta Władysław
4. Kossowski Marian
5. Lamek Stanisław
6. Łabędzki Jan
7. Ozóg Bronisław
8. Skrzypczyk Wacław
9. Stachyra Henryk
10. Wójcik Edward
11. Wyłupek Stanisław

KAPRALA REZERWY:

1. Aleksy Jan
2. Białek Czesław
3. Jarzyna Józef
4. Krzewiński Stefan
5. Pawłowski Edward
6. Zych Zdzisław Lucjan

WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE

STARSZEGO SIERŻANTA REZERWY:

1. Balbus Antoni
2. Olbiński Józef

SIERŻANTA REZERWY:

1. Dąbrowski Henryk
2. Dębicki Edward
3. Grześkowiak Ignacy
4. Jaremkiewicz Bolesław
5. Łażewski Feliks
6. Mądrzak Marian

PLUTONOWEGO REZERWY:

1. Cieślak Henryk
2. Menesiak Jan
3. Przonka Władysław
4. Zyś Sylwester

KAPRALA REZERWY:

1. Bartuła Bronisław
2. Binięda Jan
3. Chamera Edward
4. Dutkiewicz Bolesław
5. Klusek Stanisław
6. Kryjon Czesław
7. Piętak Franciszek
8. Szańczuk Paweł

B-52006

Druk. Spółdzielnia Wyd. „Chłopski Świat" Warszawa, Al. Jerozolimskie 83

FRANCISZEK LEWANDOWSKI

PRZEZ ZIEMIE ZACHODNIE

Słupsk — miasto wielkiej przyszłości

Słupsk jest jednym z większych miast na Pomorzu Zachodnim, które ze względu na swe położenie odgrywa wielką rolę w życiu gospodarczym Polski.

Położony nad rzeczką Słupią, oddalony zaledwie o kilka km od morza, był w zamierzchłych czasach obronnym grodem słowiańskim, o którego mury rozbijały się hordy najeźdźców germańskich.

Historia jego wiąże się ściśle z dziejami Pomorza. Pod panowaniem książąt piastowskich przeżywał swój renesans, a później podstępem wydarty przez Krzyżaków przez wiele lat trwał w obcym ucisku. Z wiekowej niewoli uwolnił go dopiero bohaterski żołnierz polski i radziecki. W rozstrzygających walkach z Niemcami w roku 1945 przyniósł mu wolność i połączył raz na zawsze z Macierzą.

MUZEUM — SKARBNICA PAMIĄTEK MIASTA

O polskim charakterze tego miasta świadczą liczne zabytki sztuki i piśmiennictwa, rozsiane po całym mieście i okolicy.

W kościele św. Jana z pierwszej połowy wieku XIII znajdujemy grobowiec ostatniego z Piastów pomorskich.

Istną skarbnicą zabytków, które pamiętają jeszcze czasy Polski piastowskiej, jest Muzeum Miejskie, otwarte ostatnio.

W przedsionku Muzeum uderza olbrzymich rozmiarów, pożółkła i wyszarzała od starości mapa Pomorza Zachodniego. Herby miast pomorskich, genealogia panującego rodu książąt piastowskich i liczne daty — unaoczniają nam dzieje tej ziemi, *która pod panowaniem* Rzeczypospolitej przeżywała okres najpełniejszego rozwoju i rozkwitu.

Podziwiam olbrzymi portret starca z długą brodą. W ręku trzyma otwartą książkę, na której widnieją pisane gotykiem w brzmieniu polskim „Dziesięcioro Bożych przykazań".

— To twórca kaszubskiego katechizmu ks. Michał Mostnik zwany Pontanusem — wyjaśnia mój przewodnik. — Żył w pierwszej połowie wieku XVII. Przyswoił piśmiennictwu polskiemu biblię luterańską i wiele modlitewników, które przetłumaczył gotykiem w języku polskim.

Ciekawą kolekcję, godną obejrzenia, stanowią pieczęcie i modlitewniki kaszubskie w tak zw. „sali kościelnej".

— Pieczęć ta pochodzi z roku 1278. Stanowiła własność księcia pomorskiego, Barnima I. A oto jeden z modlitewników z wieku XVIII, dedykowany w języku polskim samemu królowi pruskiemu, Fryderykowi.

Nie sposób tu wymienić i opisać wszystkich tych rzeczy, które zostały wyłożone w 7 salach na trzech piętrach Muzeum.

Liczne te eksponaty, obrazy, modlitewniki, rzeźby, narzędzia i t. d. są niezbitym dowodem przynależności ziemi słupskiej i Pomorza do Polski piastowskiej, którą podstępnie i przemocą wydarli nam ówcześni „kulturtraegerzy" niemieccy — Krzyżacy.

DZISIEJSZE OBLICZE MIASTA

Słupsk co do wielkości jest po Szczecinie największym miastem na Pomorzu Zachodnim. Jest jednym z rzadkich dziś wogóle miast polskich, zwłaszcza na Pomorzu, które szczęśliwym trafem ucierpiało bardzo mało od działań wojennych.

Największych stosunkowo uszkodzeń doznała nieznaczna część handlowa miasta z rynkiem.

Inne dzielnice — ocalały! Zdobią je szerokie ulice, nowoczesne domy, piękne ogródki i kwietniki. Na przedmieściu pełno komfortowych willi.

Przed wojną ewidencja ludności wykazywała ok. 30 tys. mieszkańców, dziś Słupsk przekroczył tę liczbę.

Miasto po zajęciu przez wojska polskie stało się żerem wielu szabrowników, którzy zjeżdżali tu z różnych stron Polski i ogołacali je doszczętnie. Kres tej „pionierskiej" robocie położyła dopiero Milicja Obywatelska, która z właściwą sobie energią rozprawiła się ze zbrodniczym elementem. W krótkim czasie po unieszkodliwieniu i przymknięciu pokaźnej liczby szabrowników, Słupsk stał się jednym z najbezpieczniejszych miast na Zachodzie.

Dziś miasto tętni pełnią życia.

W zgodnym rytmie pracy polscy robotnicy i inżynierowie uruchomili w stosunkowo krótkim czasie liczne zakłady fabryczne. Pełną parą idą dziś fabryki mebli, narzędzi rolniczych i inne.

Wielkie zasługi około uruchomienia szeregu instytucyj publicznych, władz i urzędów położyła mała grupka pracowników samorządowych. Bezpośrednio po zakończeniu działań wojennych, pierwsi zgłosili się do pracy. W okresie największego nasilenia szabru, chronili mienie publiczne przed grabieżą. Mimo trudności i przeszkód wszelakich potrafili oni wytrwać na swym stanowisku aż do czasu utworzenia właściwych władz. Zasługą ich było zorganizowanie w mieście i w powiecie pierwszych gmin polskich, szkół, uruchomienie komunikacji, spółdzielni i t. d.

Słupsk — Nowa Brama, pozostałość murów obronnych.

Mieszkańcy rekrutują się przeważnie z repatriantów z za Buga i osadników wojskowych. Z Polski centralnej natomiast przybyło dużo kupców i rzemieślników, którzy znaleźli tu warsztaty pracy. Współżycie ich z autochtonami jest jak najlepsze.

Miasto posiada własne tramwaje, gaz i światło.

SŁUPSK STOLICĄ WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

W przeciwieństwie do zniszczonych i przepełnionych już oddawna miast: Szczecina i Koszalina Słupsk dysponuje dość pokaźną ilością budynków publicznych i może wchłonąć dodatkowo jeszcze ok. 10 tys. ludzi. Ponadto posiada w okolicy liczne zakłady przemysłowe i co najważniejsze w jego życiu gospodarczym czynne dwa porty: Ustka i Darłowo.

Rozbudowana sieć kolejowa łączy rejon słupski z Polską centralną a wkrótce po uruchomieniu połączenia kolejowego — połączy go również ze Śląskiem.

Wszystko to niewątpliwie wpłynie na to, iż z pretendujących do miana stolicy województwa pomorskiego miast — Słupsk wyprzedzi pod tym względem Szczecin i Koszalin. Według autorytatywnych źródeł utworzenie w mieście siedziby wojewódzkiej jest kwestią już niedalekiej przyszłości.

ROZWÓJ KULTURALNY MIASTA

Rozwojowi gospodarczemu miasta towarzyszy rozwój kulturalny.

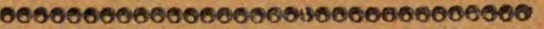
Słupsk posiada stosunkowo dużą ilość szkół ogólnokształcących i zawodowych. Jest jedynym miastem w Polsce,w którym mieści się Centrum Wyszkolenia Milicji Obywatelskiej. Znajdują się trzy szkoły milicyjne: oficerów, podoficerów i tresury psów.

Społeczeństwo słupskie jest dumne, iż w murach jego miasta szkoli się dla całego państwa przyszłych stróżów bezpieczeństwa.

Do uświetnienia życia kulturalnego miasta przyczynia się w dużym stopniu Towarzystwo Naukowe i teatr zawodowy. Towarzystwo Naukowe skupia miejscową inteligencję pracującą. Częste odczyty i dyskusje są na dość wysokim poziomie. Teatr stały cieszy się niebywałym powodzeniem. Zabity po brzegi każdego dnia liczną publicznością miejscową i pozamiejscową jest ważnym ośrodkiem kulturalnym ziemi słupskiej.

Miasto dysponuje dwiema bibliotekami, z których cenną zwłaszcza jest biblioteka filarecka, przewieziona z Wilna. Są one dostępne dla wszystkich.

Słupsk, miasto wielkich tradycji, żyje i rozwija się w całej pełni. Ma wielką przyszłość przed sobą jako główne skupisko gospodarcze i kulturalne Pomorza Zachodniego.

Młodzież zdała wstępny egzamin obywatelski

(artykuł mjr. Iwaszkiewicza)

Kiedy 3 kwietnia br. na terenie całego kraju zaczęły działać komisje kwalifikacyjno-rejestracyjne „Służba Polsce" zadawaliśmy sobie pytanie — jaki będzie ich przebieg. Pytanie to zawierało w sobie problem najwyższej wagi — problem uświadomienia społecznego naszej młodzieży i sprawności organizacyjnej naszego młodego aparatu.

Dzisiaj można już pokusić się o ocenę tej niewątpliwej akcji. Według sprawozdań z terenu — średnia stawiennictwa powołanych przed komisje na terenie całej Polski waha się w granicach 95—100%. Przeglądając wyniki poszczególnych województw, spostrzegamy w wielu wypadkach cyfrę dochodzącą nawet do 125%. Tych 25 i 20% a nierzadko daleko więcej to ochotnicy, których duże ilości napływały w czasie trwania poboru — ochotnicy, których często ze względu na ich wiek komisje nie były w stanie przyjąć — ochotnicy wreszcie, którzy nie zrażeni tym uciekali się do najróżniejszych „forteli", aby wywalczyć możność wyjazdu z kolegami do brygad.

Żywiołowy pęd do zdobycia „prawa obywatelskiego" w naszej organizacji obserwowaliśmy nie tylko wśród ochotników. Wielu junaków powołanych przed komisje pokonywało cały szereg trudności by terminowo stawić się, by nie być pominiętym w przydziale do brygad.

Powszechna Organizacja „Służba Polsce", w trosce o niedopuszczenie do pracy fizycznej słabego pod względem zdrowia elementu, położyła szczególny nacisk na dokładne badania lekarskiego powołanych. W b. wielu ośrodkach wszyscy byli prześwietlani roentgenem, w innych zaś, gdzie ze względów technicznych było to niemożliwe, lekarze odsyłali do prześwietleń tych, co do których nie mieli zupełnej pewności czy są zdrowi. Mimo tak szczegółowych badań — mamy do zanotowania bardzo pocieszający fakt, że ilość „odrzuconych" przez lekarzy wahała się w granicach nie większych niż 15 do 20 %. Porównując to z ilościami odrzuconych przy komisjach wojskowych — można stwierdzić, że młodsze roczniki są na ogół silniejsze i zdrowsze od starszych.

Obserwacja przebiegu komisji kwalifikacyjno-rejestracyjnych daje pole do poczynienia całego szeregu ciekawych spostrzeżeń. W wielu wypadkach młodzież wykazywała znacznie większą dojrzałość polityczną niż jej opiekunowie czy rodzice.

Chłopak przebojem dostawał się na komisję, prosił o jak najszybsze wcielenie do brygad, a w ślad za nim, nierzadko bywało, zjeżdżali matka lub ojciec (a często oboje) starając się wytłumaczyć przewodniczącemu komisji, że syn ich jeszcze za młody, do „takich rzeczy" się nie nadaje, że jest bardzo niezaradny, nieśmiały itp. Kiedy wszystkie „rodzicielskie" argumenty, przy głośnym sprzeciwie zainteresowanego, zostały zbite, okazywało się niejednokrotnie, że od wysłania chłopaka do „Służby Polsce" powstrzymywała opiekunów obawa przed wojną — na którą jakoby brano syna. Bo i takie plotki, niedobitki reakcji i różnego autoramentu domorośli stratedzy i malkontenci próbowali rozpowszechnić w terenie.

Tym niepoprawnym „Bęcwalskim" i niedojrzałym politycznie ich ofiarom najlepszą odpowiedź na te plotki da młodzież, która po 2-ch miesiącach powróci z „wojny" przeciw ruinom i zgliszczom „wojny", z groźbą powodzi i głodu mieszkaniowego, młodzież bogatsza w doświadczenia, jakie jej da pierwsza zorganizowana w brygadach szkoła życia społecznego.

Sumując wyniki tegorocznej rejestracji możemy z pełnym zadowoleniem stwierdzić, że młode pokolenie zdało swój wstępny egzamin celująco. Zdał go również dobrze młody aparat „Służby Polsce" dzięki wydatnej pomocy władz administracji ogólnej, organizacji ideowo wychowawczych i społecznych, oraz wojska. Akcja popularyzująca „Służbę Polsce" w terminie przeprowadzona była z rozmachem. Rejestracja była należycie przygotowana i jak stwierdzają wszyscy, którzy z nią zetknęli się — sprawnie.

Fakt jak najpozytywniejszego ustosunkowania się społeczeństwa, władz i organizacji do prac nowopowstającej organizacji wróży jej dobry start. To jest bardzo ważne jeśli się weźmie pod uwagę ogrom zadań, które przed „Służbą Polsce" stoją.

SPORT

Budujemy boisko do piłki siatkowej

W związku z podjętą przez wydział W. F. i Zdrowia akcją piłki ręcznej, zachodzi potrzeba budowy boisk do piłki siatkowej. Do gry towarzyskiej o charakterze czysto zabawowym wystarczą nam boiska urządzone bardzo prymitywnie, t. zn. kawałek gruntu o wymiarach 18 × 9 m i dwa słupki dla przymocowania siatki. Kiedy jednak przystąpimy do rozgrywek na szczeblu powiatu czy gromady wyłoni się potrzeba pobudowania boiska w myśl obowiązujących przepisów, wydanych przez Polski Związek Piłki Ręcznej. O wiele więc praktyczniej jest urządzać boisko takie, które by odpowiadało już teraz wymaganiom PZPR. Wybierając teren na boisko do piłki siatkowej, należy zwrócić uwagę, by było ono poziome, płaskie, bez przeszkód utrudniających grę, o twardej, spoistej nawierzchni, lecz łatwo przepuszczającej wodę. Powinno ono leżeć z dala od obiektów zanieczyszczających powietrze, a zarazem być zasłonięte przed zbyt silnymi wiatrami. Na wybranym i już wyrównanym terenie wytyczamy granice boiska. Boisko do piłki siatkowej ma kształt prostokąta o wymiarach 18×9. Przestrzeń nad nim aż do wysokości 5 m musi być wolna od wszelkich przeszkód, utrudniających grę. Boisko jest ograniczone dwiema liniami dłuższymi 18 m (tzw. bocznymi) i dwiema liniami krótszymi — 9 m (tzw. końcowymi), szerokość linii bocznych i końcowych wynosi 5 cm. Poza granicami boiska powinna znajdować się przestrzeń o szerokości 2—3 m, pozbawiona przeszkód, utrudniających grę.

Równolegle do linii końcowych i w odległości 9 m od nich poprowadzona jest linia środkowa, dzieląca całe boisko na dwie połowy. Powinna ona pokrywać się z rozciągniętą nad nią siatką. Miejsce dla zagrywki ograniczone jest dwiema kresami 15 cm długości i 5 cm szerokości. Jedna z nich jest przedłużeniem prawej linii bocznej, drugą wyznacza się o 3 m w prawo od tej linii, a prostopadle do linii końcowej. Obie kresy są wyznaczone poza boiskiem w odległości 5 cm od linii końcowej. Każda strona boiska powinna być oznaczona dwoma krzyżami, dzielącymi go na sześć równych części. Krzyże są wyznaczone białymi liniami o długości 15 cm i szerokości 3 cm równolegle do linii końcowych i bocznych. Znajdują się one w odległości 3 m od linii bocznych, a 4,5 m od linii końcowych i środkowej. Dla orientacji graczy i komisji sędziowskiej wyznacza się dwie kresy 15 cm długości a 2,5 cm szerokości po obu stronach linii środkowej, odsunięte od niej o 5 cm. Są one wyrysowane równolegle do linii bocznych w odległości 3 m. Linie wyznaczamy proszkiem kredowym lub wylewamy płynnym wapnem. Bardzo praktycznym jest wyznaczanie granic boiska drewnianymi deskami. Odpowiedniej grubości deski, tzn. 5 cm i pomalowane białą farbą umieszcza się w wybranych rowkach tak, by powierzchnia ich nie wystawała nad poziom boiska. Żerdki te przymocowujemy za pomocą drewnianych kołów wbitych w ziemię, na przedłużeniu linii środkowej w odległości 0,5 m od linii bocznych, należy wkopać słupy. Najlepsze są słupy drewniane o przekroju kwadratowym 10×10 cm, zaokrąglone na kantach. Słupki powinny wystawać nad poziom boiska 255 cm — 260 cm. Całkowita ich długość powinna wynosić około 360 cm. Dla wygodnego zawieszenia siatki powinny one mieć w odp. miejscach wyrobione rowki lub wbite haki. Haki można umieścić nie na wysokości 243 cm (wysokość siatki dla mężczyzn), lecz nieco wyżej, celem uzyskania lepszego napięcia siatki. Słupki zakopujemy w ziemię na głębokość nie mniejszą od 1 metra. Część słupka, która znajdzie się w ziemi, powinna być powierzchownie opalona w celu zabezpieczenia jej przed gniciem. Przy zakopywaniu słupków należy obłożyć je kamieniami, mocno ubić, następnie przysypać ziemią. Siatka przywiązana pośrodku między liniami końcowymi i równolegle do nich, powinna być naciągnięta możliwie dokładnie oraz w ten sposób, by najniższe miejsce jej górnego brzegu, tj. środek, znajdował się na wysokości 243 cm dla mężczyzn i 223 dla kobiet, mierzonej od poziomu boiska. Ponadto pożądanym jest zaopatrzenie się w odpowiednie rusztowanie, z którego sędzia może swobodnie obserwować zawody. Wyżej opracowane instrukcje zgodne są z najnowszymi przepisami PZPR.

K. Kołacz.

Z ŻYCIA ORGANIZACJI

Pod znakiem jedności młodzieży polskiej

ZJAZD ZWIĄZKU POW. „WICI" W RZESZOWIE

W niedzielę 18 kwietnia br. odbył się w Domu O.K.Z.Z. w Rzeszowie. Powiatowy Zjazd Delegatów Kół Mł. W. „Wici" z powiatu rzeszowskiego.

Zjazdowi przewodniczył prezes Pow. Zarządu Z. M. W. „Wici" — kol. Stefan Małecki. Przemówienia okolicznościowe wygłosili: ob. Ruszel — imieniem Pow. Zarządu S. L-u, kol. Ożogowa — imieniem pow. Zarządu Z.W.M. i kol. Jurek z Z. M. D.

Referat ideologiczny wygłosił v.-prezes Zarządu Głównego — kol. Ozga-Michalski w wyczerpujący sposób omawiając kierunek rozwoju ideologicznego naszego ruchu wiciowego wraz z ostatnimi przemiarami, a szczególnie sprawę jedności organizacji młodzieży.

W dyskusji poruszono sprawę współpracy robotniczo-chłopskiej i podkreślono ważność jedności organizacji młodzieżowych dla młodzieży wiejskiej.

Ze sprawozdania z działalności Pow. Zarządu wynika, iż na terenie powiatu rzeszowskiego znajduje się 38 kół (w tym 9 kół licealnych!), które obejmują 2.347 członków i 4 Związki Sąsiedzkie. w których urządzono kilka kursów o charakterze zawodowo - gospodarczym i ideologicznym.

Następnie dokonano wyboru Pow. Zarządu, którego prezesem pozostał nadal kol. Małecki, zaś prezesem Kom. Rew. — kol. Szydełko. Po uchwaleniu wytycznych d'a Pow. Zarzadu, zjazd jednogłośnie uchwalił rezolucję w sprawie jedności organizacji młodzieżowych.

REZOLUCJA WALNEGO POW. ZJAZDU „WICI" W RADZYMINIE

Wiciarze pow. radzymińskiego, zebrani na Walnym Zjeździe Powiatowym w Radzyminie solidaryzują się z uchwałami Zarządu Głównego Z. M. W. R. P. „Wici" o utworzeniu Komitetów Jedności Młodzieży i postanawiają włożyć cały swój wysiłek w budowę Jedności Organizacji Młodzieży.

Wierzymy, że wysiłki całej młodzieży polskiej zjednoczonej w jednej organizacji przyczynią się wydatnie do budowy i utrwalenia Polski Ludowej.

REZOLUCJA WALNEGO POW. ZJAZDU „WICI" W WADOWICACH

My wiciarze powiatu wadowickiego, zebrani na Walnym Powiatowym Zjeździe Delegatów Kół wiciowych w dniu 18 kwietnia w Wadowicach, wyrażamy Zarządowi Głównemu pełne uznanie dla jego pracy nad rozwojem Związku i przyrzekamy, że w dalszej naszej pracy dążyć będziemy do podniesienia kulturalno-oświatowego i gospodarczego wsi polskiej.

Przyrzekamy ponadto, że wiernie będziemy stać na straży przyjętej przez Walny Zjazd Ogólnopolski Delegatów deklaracji ideowej i na straży tradycji naszego powiatu, który był, jest i będzie powiatem o radykalnych poglądach Ruchu Ludowego.

ZJAZD AKTYWU ORGANIZACJI MŁODZIEŻY W NYSIE

Dnia 25 kwietnia 1948 r. w Nysie odbył się Zjazd aktywu organizacji młodzieżowych ideowo-wychowawczych Z. W. M., Z. M. W. „Wici", O. M. TUR., Z. M. D.

Obecnych było 216 aktywistów.

Na Zjeździe byli obecni przedstawiciele młodzieży czechosłowackiej z Jasenika, zaproszeni przez młodzież nyską. Z ramienia W. K. J. Kol. Krzywdzianka Halina (Wici).

Zebraniu przewodniczył Przewodniczący Komisji Współpracy Kol. Fetela Edmund („Wici").

Referat o jedności młodzieży polskiej wygłosił przewodniczący Powiatowego Zarządu Z. W. M. Kol. Dereńko Henryk. Przedstawił on cel i zadania, jakie ma przed sobą jedność młodzieży polskiej.

Następnie przemawiali: Kol. Krzywdzianka i przedstawiciel młodzieży czechosłowackiej.

Wskazali oni, że młodzież zorganizowana powiatu nyskiego z radością wita realizację jedności młodzieży polskiej

Po dyskusji i odczytaniu deklaracji o jedności młodzieży polskiej nastąpiła symboliczna zmiana emblematów organizacyjnych przez przedstawicieli organizacji młodzieżowych: Kol. Dereńkę — ZWM, Kol. Krzywdziankę — „Wici", Kol. Wojciechowskiego — OM TUR, Kol. Klarzaka Andrzeja — ZMD, przywitana przez zebrany aktyw burzliwymi oklaskami.

Zebrany aktyw organizacji młodzieżowych uchwalił rezolucję. Odśpiewaniem „Roty" zakończono Zjazd

Rezolucja

Aktyw młodzieży zorganizowanej ZWM, ZMW, „Wici", OM TUR, ZMD zebrany w dniu 25 kwietnia 1948 r. w Nysie uchwala rezolucję następującej treści:

„My, młodzież zorganizowana z terenu powiatu nyskiego dążymy intensywnie do zjednoczenia i pragniemy, aby marzenie o jedności stało się w najkrótszym czasie faktem dokonanym".

ZJAZD ZWIĄZKU POW. „WICI" W ŻNINIE

W dniu 11 kwietnia br. odbył się Doroczny Walny Zjazd Delegatów Powiatowego ZMW „Wici" w Żninie, woj. poznańskie, na który przybyli delegaci ze wszystkich Kół, przedstawiciel Wojewódzkiego i Głównego Zarządu „Wici" oraz zaproszeni przedstawiciele organizacji młodzieżowych i goście.

Referat ideowo-programowy wygłosił z ramienia Zarządu Głównego kol. Kowalczyk Jan.

W dyskusji zabierali głos kol. kol. Wykrętowicz, Wietrzykowski, Cislak, Kiełrzek, Maciejówna, wypowiadając się pozytywnie za jednością organiczną młodzieży polskiej.

W nowodokonanych wyborach prezesem został kol. Przybyłowicz, sekretarzem kol. Blomberek, skarbnikiem kol. Wróblewski.

W wyniku referatu i dyskusji uchwalono następującą rezolucję:

Wspólnie z krajami demokracji ludowej, w sojuszu ze Związkiem Radzieckim budujemy pokój i suwerenność narodów i przeciwstawiamy się międzynarodowej reakcji kapitalistycznego imperializmu.

Stoimy na straży naszych staropiastowskich ziem, opartych o Odrę, Nysę i Bałtyk.

Idziemy w postępowym i twórczym rytmie naszego Związku i przyjmujemy wytyczne ideologiczne. wypracowane w Dębowej Górze 26—29.II.48 r.

Budowanie Polski Ludowej i utrwalanie pokoju, to cel wszystkiej młodzieży polskiej. Do tego celu idziemy i osiągniemy go w jedności organicznej młodzieży polskiej, będącej składową częścią S. F. M. D.

Przystępujemy do masowego współzawodnictwa pracy na odcinku organizacyjnego, gospodarczego, zawodowego i kulturalnego życia młodzieży wiciowej wraz ze wszystką młodzieżą powiatu.

Odśpiewaniem hymnu bojowego S. F. M. D. Zjazd zakończył się.

POMOC DLA SAMOUKÓW W NAUCE

Stypendia po 3.000 zł miesięcznie

Ostatnio Towarzystwo Burs i Stypendiów stworzyło Fundusz Stypendialny im. Władysława Orkana, przeznaczony na stypendia dla samouków.

Akcja tego rodzaju stypendiów jest bez precedensu. Samoucy nie mieli dotychczas praw do korzystania ze stypendiów, które przysługiwało tylko młodzieży uczącej się w szkołach. Ponieważ poza szkołami w środowisku chłopskim i robotniczym jest wiele uzdolnionych jednostek, które nie mogą uczęszczać do szkół, ale mimo to pracują nad swoim dokształceniem i nad rozwojem swych talentów — TBS postanowiło zaopiekować się tymi jednostkami i ułatwić im samokształcenie.

Samoucy mogą obecnie ubiegać się, za pośrednictwem oddziałów terenowych TBS, o stypendia. które wynoszą około 3 tys. zł miesięcznie.

Już w tej chwili z Funduszu Stypendialnego im. Orkana korzysta 26 osób.

Niech żyje jedność młodzieży — fundament Polski Ludowej

KOMUNIKATY

Warszawa

Zgodnie z par. 30 Statutu, Zarząd Wojewódzkiego Związku Mł. Wiejskiej „Wici" w Warszawie na zebraniu w dniu 22 kwietnia 1948 r. postanowił zwołać na dzień 6 czerwca 1948 r. Zwyczajny Walny Zjazd Delegatów. Zjazd odbędzie się w sali Z.N.P. ul. Smulikowskiego 6/8 początek Zjazdu w dniu 6.VI.1948 r. godz. 10-ta.

1. Otwarcie Zjazdu
2. Powitanie gości i przemówienia
3. Odczytanie protokółu
4. Uchwalenie regulaminu obrad
5. Sprawozdanie Zarządu
6. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
7. Referat
8. Dyskusja
9. Wybór Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego
10. Wybór delegatów na Zjazd Centralny
11. Przyjęcie planu pracy i budżetu
12. Przyjęcie uchwał
13. Wolne wnioski
14. Zakończenie Zjazdu.

W Walnym Zjeździe biorą udział

a) Delegaci wybrani na zebraniach kół po 1 na każdych 25 członków

b) Prezesi i sekretarze Zarządów Powiatowych lub ich zastępcy

c) Prezesi Zarządów Gminnych

d) Członkowie Zarządu Wojewódzkiego.

e) Członkowie Komisji Rewizyjnej

f) Członkowie Wojewódzkiego Sądu Koleżeńskiego.

Sekretarz
(Rybczyńska)

Prezes
(Wiesiołek)

Kielce

Na podstawie § 30 Statutu Zarządu Wojewódzkiego Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici" w Kielcach zwołujemy na dzień 13 czerwca br. Zwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów.

Zgromadzenie odbędzie się w Kielcach, sala Domu Kultury Robotniczej.

Porządek obrad Walnego Zgromadzenia:

1. Otwarcie Zgromadzenia
2. Przemówienia powitalne gości
3. Przyjęcie regulaminu obrad
4. Odczytanie protokółu z ostatniego Zgromadzenia
5. Wybór Komisji Matki, Wnioskowej i Weryfikacyjnej
6. Referat ideowo-programowy
7. Dyskusja
8. Sprawozdania
   a) Zarządu
   b) Komisji Rewizyjnej
9. Dyskusja
10. Wybór władz Wojewódzkiego Związku
11. Wybór delegatów na Walny Zjazd ZMW RP „Wici"
12. Plan pracy i budżet
13. Przyjęcie wniosków i rezolucji
14. Wolne wnioski
15. Zamknięcie obrad.

Udział w Zgromadzeniu biorą:

1. Delegaci Kół po jednym na każdych 25 członków
2. Prezesi Zarządów Gminnych
3. Prezesi i sekretarze Zarządów Powiatowych
4. Członkowie Komisji Rewizyjnej
5. Członkowie Zarządu Wojewódzkiego.

Z praw gościa może skorzystać każdy członek posiadający legitymację.

Sekretarz:
(M. Lisikiewicz)

prezes:
(T. Kwas).

Lublin

Decyzją Zarządu Wojewódzkiego ZMW „Wici" w Lublinie z dnia 24.4.48 roku zwołujemy na dzień 30 maja 1948 roku Walne Zgromadzenie Delegatów naszego Związku.

Porządek obrad ustalono, jak następuje:

1. Otwarcie Zjazdu i powołanie Prezydium Zjazdu
2. Powitanie gości
3. Przyjęcie regulaminu obrad
4. Odczytanie protokółu z poprzedniego Zjazdu
5. Referat delegata Zarządu Głównego ZMW RP „Wici" i dyskusja
6. Wybór Komisji Zjazdowych
7. Sprawozdanie z działalności Zarządu Wojewódzkiego i Komisji Rewizyjnej
8. Plan pracy
9. Dyskusja
10. Udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi
11. Wybór Władz Związku.
12. Uchwały i rezolucje
13. Zamknięcie Zjazdu

Z wiciowym pozdrowieniem:

Sekretarz:
(Boguta Stanisław)

Prezes:
(Kubas Stanisław)

Wrocław

Zgodnie z § 30 Statutu Wojewódzkiego Związku — Zarząd Wojewódzki Z. M. W. „Wici" we Wrocławiu zwołuje na dzień 6 czerwca 1948 r. do sali konferencyjnej Stronnictwa Ludowego, ul. Jarosława Dąbrowskiego 72 Zwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów Kół Młodzieży Wiejskiej „Wici" woj. wrocławskiego.

Porządek obrad:

1. Otwarcie Zjazdu.
2. Powołanie Prezydium.
3. Przemówienia powitalne.
4. Odczytanie protokółu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
5. Referat delegata Zarządu Głównego.
6. Sprawozdanie Zarządu Wojewódzkiego i Komisji Rewizyjnej.
7. Dyskusja nad referatem i sprawozdaniami.
8. Udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi.
9. Wybór Komisji Matki.
10. Wybór Władz Wojewódzkiego Związku.
11. Wybór delegatów na Zjazd Centralny.
12. Uchwalenie planu pracy.
13. Wolne wnioski.

Początek obrad o godz. 10-ej.

Zgodnie z § 22 Statutu Wojewódzkiego Związku w skład Walnego Zgromadzenia wchodzą:

a) delegaci wybrani po 1 na każdych 25 członków przez Walne Zebrania Kół,
b) prezesi Zarządów Gminnych,
c) prezesi i sekretarze Zarządów Powiatowych, lub ich zastępcy,
d) członkowie Komisji Rewizyjnej,
e) członkowie Zarządu Wojewódzkiego,
f) członkowie Wojewódzkiego Sądu Koleżeńskiego.

Prezes: (—) Czesnar Stanisław

Sekretarz: (—) Zając Józef

Gdańsk

Zarząd Wojewódzkiego Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici" w Gdańsku zwraca się z prośbą o zamieszczenie w najbliższym numerze „Wici" następującego komunikatu:

Zgodnie z § 30 Statutu Wojewódzkiego Związku — Zarząd Wojewódzki ZMW „Wici" w Gdańsku zwołuje na dzień 30-go maja 1948 roku do m. Sopotu, ul. Chopina 8 w sali OM TUR Zwyczajny Walny Zjazd Delegatów.

Porządek obrad Walnego Zjazdu:

1. Otwarcie Zjazdu
2. Przemówienia gości
3. Odczytanie protokółu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia
4. Referat ideowo-organizacyjny
5. Wybór Komisji-Matki
6. Dyskusja nad referatem
7. Sprawozdanie z działalności Zarządu Wojewódzkiego
8. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
9. Dyskusja nad sprawozdaniami
10. Wybór władz Wojewódzkiego Związku
11. Uchwalenie planu pracy
12. Wolne wnioski.

Zjazd rozpocznie się o godz. 10.

W Walnym Zjeździe obowiązkowo biorą udział:

a) Delegaci wybrani na Walnym Zebraniu Kół po 1 na każdych 25 członków

b) Prezesi i sekretarze Zarządów Powiatowych lub ich zastępcy

c) Prezesi Zarządów Gminnych

d) Członkowie Zarządu Wojewódzkiego

e) Członkowie Komisji Rewizyjnej

f) Członkowie Wojewódzkiego Sądu Koleżeńskiego.

Z praw gościa może skorzystać każdy członek posiadający legitymację.

Sekretarz:
(—) Szczucińska Józefa

Prezes:
(—) Mystek Stanisław

Święto Ludowe uczcijmy pracą

Święto Ludowe w roku bieżącym będzie my obchodzić szczególnie uroczyście. Wyrazem tego staną się masowe manifestacje chłopów we wsiach, miastach powiatowych, oraz obchodach centralnych na terenie całego kraju.

Święto Ludowe zostanie uczczone przez poszczególne gminy i gromady wypełnieniem konkretnego zadania, jak budowa drogi, naprawa mostu, budowa boiska sportowego itp. W tym celu zostanie zorganizowany w przeddzień Święta Ludowego masowy udział wszystkich chłopów, którzy udadzą się do wyznaczonych miejsc pracy z potrzebnymi narzędziami i wozami.

Chłopi biorą udział w współzawodnictwie pracy nie tylko zwiększeniem wydajności plonów, lecz również na odcinku odbudowy kraju.

»Rozśpiewały się nad ziemią ptaki«

Rozśpiewały się nad ziemią ptaki,
wiosny zew zielony światu wieszczą.
Od wsi w bory wiodą tajne szlaki,
w bór maszeruje oddział z niemą pieśnią.

Maszerują Chłopskie Bataliony,
szczęk żelaza ich kroki oblicza,
w sercach jutro Polski wymarzone,
dłoń, karabin, jak relikwię ściska.

Hej po nowe idziemy zdobycze,
dla wolności radzi my dać życie.
I marszem podziemnym wśród łun. pożarów.
idziemy chłopskie zatknąć sztandary!
Kto żyw, kto w sercu wolność zachował,
ten naprzód z nami — Batalionami.
Polsce służ!

Wspólnym wysiłkiem w chłopskiej Polski progi
niesiemy razem rodne siły ziemi,
stopy roznoszą wrogom wyrok srogi,
jutro sprawiedliwe stworzym dłońmi swymi.
Żeby znowu orać i bronować,
żeby tworzyć bezkrwawy trud chleba,
żeby trwały gmach życia budować,
żeby ziemią się zbliżać do nieba.
Hej po nowe idziemy zdobycze...

(z pieśni bojowych B. Ch.)

Składanie broni przez ujawniające się oddziały B. Ch. odbywało się wzorowo i uroczyście.

»Idą z podziemi«

Idą z podziemi chłopskie bataliony,
idą nas tysiące na wiciowy zew,
już w duszach naszych święte znicze płoną,
ojczyzna nam droższa nad życie i krew.

Sztandar na maszcie, nad wrogiem zwycięstwo.
Niejeden z nas na polu chwały padł,
bo siłą wojska polskiego i męstwa
są zbrojne i dzielne B. Ch.

Myśmy dla innych są świata natchnieniem,
bo krwawim za wolność, równe prawa, ład.
Polska Ludowa jest naszym imieniem,
co dziś powstaje z morza krwi i łez.

(Z pieśni bojowych B. Ch.)

SŁUŻBA POLSCE — KUŹNIĄ TWARDYCH CHARAKTERÓW

Przed wojną wiciarze bardzo żywo interesowali się sprawą chłopskiego dziecka. Organizowali dziecińce i koła „Nowizny Wiciowej". Z tych tradycji zrodziła się myśl utworzenia specjalnej instytucji, zrealizowana na Walnym Zjeździe „Wici" w 1945 r. w postaci Chłopskiego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci.

Zdjęcie przedstawia „zajęcia" dzieci na jednej z Kolonii Ch.T.P.D. Takiej działalności trzeba dopomóc, zwłaszcza w Tygodniu Ch. T. P. D.

O Dom Młodzieży w Warszawie

Wywiad z kol. Górnickim, sekr. Centralnego Komitetu Budowy Domu Młodzieżowego

Pytanie: Jakie są podstawowe cele działalności Komitetu Budowy Centralnego Domu Młodzieży?

Komitet Budowy Centralnego Domu Młodzieży wyłoniony został w lutym 1948 roku przez Główną Komisję Współpracy Organizacji Młodzieżowych, w skład której wchodzili przedstawiciele ZWM, „Wici", OMTUR i ZMD. Dokooptowano doń również przedstawicieli młodzieży harcerskiej i Związków Zawodowych. W chwili obecnej w związku z powołaniem przez Z.M.M.R.P., „Wici" OMTUR, ZWM, i ZMD Centralnego Komitetu Jedności, Komitet Budowy działa jako jego wydział.

Stanowi on również sekcję młodzieżową Komitetu Odbudowy Warszawy. Jak wiadomo budowa Centralnego Domu Młodzieży jest jednym z ogniw ogólnokrajowej społecznej akcji odbudowy Warszawy. Akcja ta, jak świadczą wyniki zbiórki, osiąga doskonałe rezultaty i jest bardzo popularna wśród całej młodzieży polskiej. Jednakże wysiłek młodzieży nie został dotychczas odpowiednio skoordynowany. Pracy Komitetu przewodzi hasło: „Odbudujemy Warszawę — zbudujemy Centralny Dom Młodzieży. Organizacje młodzieżowe zdają sobie sprawę z ogromnego znaczenia tej akcji, która ogarnia szerokie masy młodzieży pragnącej odbudować swój kraj. Do wszystkich Komitetów Odbudowy Warszawy wchodzą przedstawiciele młodzieży.

Nie wątpimy, że zwielokrotniony udział młodzieży, przyczyni się do poważnego wzmożenia akcji odbudowy Warszawy.

Ponadto wysiłek ten przyczyni się do powstania w Warszawie wielkiego, zakrojonego na miarę europejską ośrodka młodzieży polskiej. Odbudowa Warszawy, wspaniały ośrodek młodzieży oraz zacieśnianie jedności młodzieży w pracy nad budową siedziby Zjednoczonej Organizacji Młodzieży — oto zasadnicze cele akcji budowy Centralnego Domu Młodzieży.

Pytanie: W jakiej formie Komitet Budowy Centralnego Domu Młodzieży realizuje swoje zamierzenia?

Niezwłocznie po ukonstytuowaniu się, Komitet Budowy przy pomocy działających wówczas wojewódzkich i powiatowych Komisji Współpracy przystąpił do tworzenia Komitetów na szczeblach województw i powiatów. Obecnie po utworzeniu Centralnego Komitetu Jedności pracę tę przejęły wojewódzkie i powiatowe Komitety Jedności Młodzieży. Wydaliśmy odezwę, w której wzywamy całą młodzież do czynnego poparcia naszej akcji. Zależnie od swych możliwości będzie ona zdobywała fundusze na odbudowę Warszawy realizując hasło „Odbudujemy Warszawę — Zbudujemy Centralny Dom Młodzieży". I tak młodzież robotnicza zdobywać będzie fundusze przez zorganizowanie nadliczbowych godzin pracy, młodzież wiejska i szkolna przez organizowanie zabaw, imprez oraz zbiórek ulicznych. Oczywiście wymieniłem zaledwie nieliczne z form działalności, jaką młodzież może rozwinąć na tym polu. To też pomimo tego, że praca nasza w terenie jest jeszcze w zarodku, mamy obiektywne warunki do stwierdzenia, że akcja Komitetu Budowy Centralnego Domu Młodzieży da nam dobre rezultaty w terenie. Będzie ona poważnym czynnikiem w procesie przyśpieszenia jedności organizacyjnej i ideologicznej młodego pokolenia w pracy nad odbudową kraju, nad odbudową Warszawy, zacieśniać się będzie jedność młodzieży polskiej.

Pomnikiem tej pracy i jej materialnym osiągnięciem będzie wzniesiony na gruzach Warszawy — Centralny Dom Młodzieży.

Jak przedstawiają się plany zabudowy terenu przyszłej dzielnicy młodzieżowej?

Niedawno rozpisany został przez SARP konkurs nieograniczony, w którym uczestniczyć będą najwybitniejsi architekci polscy. W projektowanym zespole budynków i pawilonów Centralnego Domu Młodzieży znajdują się: Dom Sportowy, składający się z krytej pływalni, sali bokserskiej i zapaśniczej. Dom Oświaty, w którym się mieścić będzie wielka biblioteka publiczna, „gabinety zainteresowań", jak np. gabinet geologii, botaniki, zoologii. Znajdą się tam również działy modelarstwa, elektrotechniki, fotografii, filmu oraz pracownie twórczości samorodnej z salami dla kół dramatycznego, baletowego, śpiewaczego, oraz czytelni.

Hotel Turystyczny dla zwiedzającej Warszawę młodzieży pomieści każdorazowo kilkuset wycieczkowiczów. Teatr młodzieży obejmuje salę kinowo-teatralną na 1200 osób, oraz salę koncertową na 30 osób.

Ośrodek Szkoleniowy składać się będzie z sal wykładowych, sali, świetlicy, czytelni, oraz biblioteki. Szkolić się w nim będzie ponad 300 młodych działaczy społecznych, którzy zamieszkiwać będą w bursie. Stanie również reprezentacyjny gmach, w którym pomieszczą się naczelne władze przyszłej zjednoczonej organizacji młodzieży.

Wybór tego terenu nie był przypadkowy. Teren ten znajduje się w śródmieściu, będzie więc mógł pełnić funkcję prawdziwie reprezentacyjnego centrum młodzieży polskiej. Tutaj odbywać się będą zjazdy młodzieżowe, festiwale, parady operowe itp. Bezpośrednie sąsiedztwo terenów parkowych i placów sportowych, (a zwłaszcza przystań nad Wisłą) — teren pełen słońca i swobody stanowi wymarzone miejsce dla wielkiego ośrodka młodzieży.

Kiedy rozpoczną się wstępne prace na terenach Centralnego Domu Młodzieży?

Roboty wstępne, zmierzające do oczyszczenia całego terenu z gruzów rozpoczną się już 7 maja b. r. Pracować tam będą junacy „Służby Polsce". Planujemy przeprowadzenie bocznicy kolejowej za pomocą której zorganizowana zostanie wywózka gruzów. W roku przyszłym przystąpimy do zasadniczej budowy. Liczymy, że przy odpowiednio zorganizowanej akcji wśród młodzieży w terenie — zdobędziemy niezbędne fundusze na wybudowanie pierwszego zasadniczego gmachu — siedziby zjednoczonej organizacji młodzieżowej, który zostanie oddany do użytku na jesieni w 1949 r.

Komunikat

W ODPOWIEDZI NA LICZNE PYTANIA NAPŁYWAJĄCE Z TERENU W SPRAWIE SKŁADANIA PIENIĘDZY NA CENTRALNY DOM MŁODZIEŻY, KOMITET BUDOWY CDM KOMUNIKUJE, ŻE WSZYSTKIE KWOTY NA CDM UZYSKANE DROGĄ ZBIÓREK, IMPREZ ITP. WINNY BYĆ WPŁACANE DO NAJBLIŻSZYCH URZĘDÓW POCZTOWYCH NA MIEJSCOWE KONTO SPOŁECZNEGO FUNDUSZU ODBUDOWY WARSZAWY (NIEBIESKI BLANKIET NA ODBUDOWĘ WARSZAWY Z ZAZNACZENIEM „NA BUDOWĘ CENTRALNEGO DOMU MŁODZIEŻY").

WSZYSTKIE WPŁATY DOKONYWANE NA NIEBIESKICH BLANKIETACH ZWOLNIONE SĄ OD WSZELKICH OPŁAT POCZTOWYCH.

O WSZYSTKICH WPŁATACH NA CDM KOMITETY BUDOWY CDM-u WINNY POWIADOMIĆ KOMITET BUDOWY CDM W WARSZAWIE. ADRES KOMITETU: WARSZAWA, ULICA DWORKOWA 3.

W zawiadomieniu należy podać datę nadania I SUMĘ NADANYCH PIENIĘDZY.

POKWITOWANIA

Na plenarnym zebraniu Komitetu Jedności M. Warszawy, na wniosek koleżanki Rafałowskiej z Z. W. M., która zainicjowała zbiórkę pieniężną na Centralny Dom Młodzieży, zebrano 6.000 zł.

Ponadto poszczególne dzielnice i koła organizacji młodzieżowych zadeklarowały:

Z. W. M. Mokotów	**5.000.— zł**
OMTUR Śródmieście	**5.000.— „**
ZWM Praga Centr.	**10 000.— „**
OMTUR Grochów	**5.000.— „**
Z. M. D. Praga	**5.000.— „**
OMTUR Praga Północna	**5.000.— „**
Z. W. M. koło Kom. Gł. „S. P."	**3.000.— „**
OMTUR Warszawa-Półn.	**5.000.— „**
OMTUR Koła Wedel	**3.000.— „**
Razem	**46.000.— zł**
K. J. m. Warszawy	**6.000.— „**
Razem	**52.000.— zł**

Z. W. M., OMTUR, „WICI" pow. mińskiego zadeklarowały na budowę Centralnego Domu Młodzieży 9 tys. zł.

Z. W. M., OMTUR, „WICI", ZMD pow. warszawskiego na budowę Centralnego Domu Młodzieży zadeklarowały 8 tys. zł.

Wojewódzkie Plenum Komitetu Jedności woj. gdańskiego zebrało na budowę Centralnego Domu Młodzieży 8.878.— zł.

Poniżej podajemy poszczególne wpłaty:

OMTUR i Z.W.M. z Malborga	**1.000.— zł.**
Wiciarze woj. gdańskiego	**1.000.— „**
Aktywiści 4 organizacji z Gdańska	**1.750.— „**
A.Z.W.M. OMTUR „Wici" z Kościerzyny	**500.— „**
OMTUR, ZWM z Sztumu	**300.— „**
Z.W.M. z Sopotu	**300.— „**
Inni	**4.028.— „**
Razem:	**8.878.— zł.**

PRZEGLĄD WYDARZEŃ

ZE ŚWIATA

UCHWALENIE NOWEJ KONSTYTUCJI W CZECHOSŁOWACJI

Dnia 9 maja, w rocznicę wyzwolenia Pragi przez armię radziecką, odbyło się na zamku Hradczyn w Pradze uroczyste posiedzenie Zgromadzenia Narodowego, na którym uchwalono nową konstytucję czechosłowacką.

Na posiedzenie przybyli wszyscy członkowie rządu z premierem Gottwaldem na czele.

Posiedzenie zagaił przewodniczący Zgromadzenia David. Stwierdził on, że nowa konstytucja jest wyrazem dążenia narodu czechosłowackiego do lepszej przyszłości i jego tęsknoty do sprawiedliwości społecznej.

Sprawozdawca generalny, prof. Prohazka, podkreślił ludowo - demokratyczny charakter nowej konstytucji.

Jako ostatni przemawiał premier Gottwald. Stwierdził on, że z chwilą wejścia w życie nowej konstytucji, zasada, iż wszelka władza pochodzi od ludu, nie będzie czczym frazesem, lecz żywą rzeczywistością.

Nowa Konstytucja została przyjęta przez Zgromadzenie Narodowe jednomyślnie.

UROCZYSTY OBCHÓD „DNIA ZWYCIĘSTWA" NA CAŁYM OBSZARZE ZSRR W DN. 9.5

Trzecia rocznica zwycięstwa nad Niemcami specjalnie uroczyście obchodzona była w Związku Radzieckim i w państwach demokracji ludowej.

Prasa radziecka w artykułach poświeconych rozgromieniu hitleryzmu stwierdza, że Związek Rad ziecki, który przed trzema laty odegrał decydującą rolę w wybawieniu ludzkości od groźby niewoli hitlerowskiej, obecnie jest najaktywniejszym czynnikiem zachowania pokoju.

W rozkazie, wydanym w rocznicę zwycięstwa nad Niemcami faszystowskimi, marszałek Bułganin, min. sił zbrojnych ZSRR, stwierdził, że historyczne zwycięstwo, wywalczone przez naród radziecki i jego siły zbrojne pod kierownictwem Stalina, wykazało potęgę państwa radzieckiego, jedność i oddanie ludów Związku Radzieckiego swej socjalistycznej ojczyźnie, rządowi radzieckiemu i partii Lenina i Stalina.

Rozkazując danie salw honorowych w Moskwie i innych miastach Zw. Radzieckiego, marszałek Bułganin kończy swój rozkaz wyrazami hołdu dla bohaterów poległych w walce o wolność i niepodległość ojczyzny.

W ROCZNICE URODZIN KAROLA MARKSA

W mieście Trier, gdzie przed 130 laty urodził się twórca socjalizmu Karol Marks, odbyły się w ostatnich dniach uroczystości poświecone pamięci wielkiego bojownika o wolność klasy pracującej. Wygłoszono liczne referaty analizując dzieła Karola Marksa, a w uroczystej akademii wzięli udział liczni delegaci z Niemiec i goście zagraniczni.

GAZ TRUJĄCY DLA WOJSK KUOMINTANGU

w ramach „pomocy" dla Chin

Agencja Prasowa Chin Wyzwolonych donosi, że trzeci raz w ciągu chińskiej wojny domowej, oddziały kuomintangowskie użyły przeciwko Armii Demokratycznej gazów trujących.

W ręce Chińskiej Armii Wyzwolenia wpadł kuomintangowski rozkaz używania gazu chlorowego, który stanowi dokumentarny dowód zbrodniczej premedytacji ze strony dowództwa armii rządowej.

Kuomintangowski oficer, który wydał rozkaz, dostał się następnie do niewoli i zeznał, że gaz ten został sprzedany Czang - Kai - Szekowi przez Amerykanów, którzy dali również instrukcje natychmiastowego zastosowania go.

Wypadek użycia gazów miał miejsce na przedmieściach miasta Linfen, prowincji Shensi, okupowanej przez oddziały miejscowego potentata wojennego. Yen-Hsi. W czasie walki, zagazowanych zostało pare oddziałów Chińskiej Armii Wyzwolenia.

W PALESTYNIE TRWAJĄ WALKI

Polityka anglosaska doprowadziła do ciężkich walk w Palestynie.

Wobec zbliżania się terminu wygaśnięcia mandatu brytyjskiego dnia 15 maja, wzmogła się fala uchodźców arabskich z Palestyny. Konsulat Transjordanii obod osób, pragnących znaleźć schronienie trzymuje codziennie przeszło 200 podań w Ammanie. Konsulaty Syrii, Libanu i Egiptu są również przepełnione podaniami, pragnących uzyskać wizy wyjazdowe.

Na drodze Tel Aviv — Jerozolima toczą się ciężkie walki pomiędzy wojskiem Haganah, a oddziałami arabskimi. Jest to jedyna arteria, która może zaopatrzyć Jerozolimę w żywność.

Na odcinku Safad Żydzi zaciekle atakują pozycje arabskie, zadając nieprzyjacielowi poważne straty. Kolumny arabskie, rzucone do walki, musiały się wycofać ponownie. Miasto jest częściowo zniszczone.

Na północ od Safad toczą się zaciekłe walki. Bitwa rozprzestrzenia się i przybiera z każdą godziną na gwałtowności.

Z KRAJU

ZAKOŃCZENIE IV-GO ETAPU MŁODZIEŻOWEGO WSPÓŁZAWODNICTWA PRACY

Dnia 9 maja br. w całym kraju zakończył się IV etap młodzieżowego współzawodnictwa pracy. Szczególnie uroczyście obchodziła swe święto młodzież robotnicza przemysłu górniczego, metalowego, włókienniczego i chemicznego, która wysuwa się na czoło młodzieżowego współzawodnictwa pracy.

Przodownicy pracy otrzymali nagrody od pos czególnych zarządów przemysłu, Ministerstwa Przemysłu, Pracy i Opieki Społecznej i partii politycznych. M. in. KC PPR przeznaczyło jako nagrody dla młodych bohaterów pracy 10 radioodbiorników, 10 rowerów i 50 książek.

Ogółem w IV etapie młodzieżowego współzawodnictwa pracy udział wzięło około 112 tys. młodych górników, metalowców, włókniarzy, chemików i robotników innych gałęzi produkcji.

MEMORIAŁ ZŁOŻONY KS. KARDYNAŁOWI HLONDOWI

Prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Tadeusz Lehr - Spławiński, prezes Kuratorium Instytutu Zachodniego i prof. Uniwersytetu Poznańskiego, Zygmunt Wojciechowski, dyrektor Instytutu Zachodniego, złożyli na ręce Prymasa Polski ks. kardynała Augusta Hlonda memoriał, dotyczący spraw obchodzących Polskę, noruszonych w liście Papieża Piusa XII do biskupów niemieckich.

STRONNICTWO REAKCJI I ZDRADY NARODOWEJ PRZED SĄDEM

Sześciu działaczy nielegalnego Stronnictwa Narodowego oskarżonych o dążenie do obalenia przemocą demokratycznego ustroju Polski Ludowej, o organizowanie i kierowanie dywersyjną działalnością band NSZ i NOW oraz o działalność szpiegowską, stanęło w dniu 8 maja przed Rejonowym Sądem Wojskowym w Warszawie. Na ławie oskarżonych zasiedli: Leon Dziubecki, Tadeusz Miciński, Bronisław Ekert, Ludwik Habecki, Władysław Podymniak i Lech Hajdukiewicz. Pierwszy dzień rozprawy wypełniło odczytanie aktu oskarżenia i zeznania osk. Tadeusza Micińskiego, który podczas wojny przygotowywał listy proskrypcyjne działaczy lewicowych. Na jednej z tych list znalazło się m. in. nazwisko gen. Spychalskiego.

KOMUNIKAT WYDZIAŁU W-F I ZDROWIA

W związku z podjętą akcją piłki ręcznej (siatkówki) Wydział W. F. i Zdrowia uzyskał możliwości nabywania następującego sprzętu sportowego.

1. Siatki w cenie 1.560.— zł.
   lub 1.170.— zł.

2. Piłki do siatki w cenie 3.250.— zł.
   lub 2.000.— zł.

Dla ułatwienia zaopatrzenia się w potrzebny sprzęt wszystkim Kołom Wydział W. F. i Zdrowia. pokrywać będzie w każdym wypadku 20 proc. kosztów.

Wszyscy zamawiający winni więc wpłacać do Zarządu Powiatowego lub Wojewódzkiego 80 proc. należności.

Sprzęt będzie wysyłany bezpośrednio po wpłynięciu zamówienia na adres Zarządu Powiatowego.

Korzystajcie z powyższych możliwości i przystępujcie do organizowania Sekcji siatkowych.

Odpowiedzi Redakcji

Kol. Wł. Petlic z Nawojewa.

Wnosząc z przysłanego artykułu, praca w Waszym Kole jest dosyć szablonowa, nie ma w niej żadnych nowych rzeczy. A przecież zdawałoby się, że jako koło przy Wojewódzkim Liceum Handlowym macie wszelkie dane na to, żeby być pionierami pracy młodzieżowej. Może pomyślicie nad jakąś akcją, która wychodziłaby poza ramy Waszego Koła i przynosiła pomoc szerszemu ogółowi. Napiszcie nam, co i jak zrobiliście.

Kol. A. Włodarczyk (Łódź)

„Czytając każdy numer „Wici" — piszecie — nie zauważyłem jeszcze głosu wiciarzy ze szkół spółdzielczych i dlatego opisuję pracę Koła przy Państwowej Szkole Spółdz. w Łodzi". Dziękujemy Wam Kolego za dostarczenie Redakcji cennego i solidnie opracowanego materiału. Jeżeli artykułu w tej chwili nie drukujemy to tylko jedynie ze względu na brak miejsca. Piszcie do nas często. Może przyślecie nam jakiś artykuł z gazetki, którą wydajecie wspólnie z innymi organizacjami młodzieżowymi?

Kol. R. Pietrasiak (Puławy)

Znajdujecie się Kolego w ciężkich warunkach materialnych i nie bardzo macie nadzieję na to, żeby móc uczyć się dalej, chcielibyście pójść do liceum mechanicznego. Prosicie o informacje, gdzie znaleźć naukę bezpłatnie. Z radością możemy Wam zakomunikować, że przy Wydziale Uniwersytetów Ludowych powstał specjalny Referat Informacji i Poradnictwa Zawodowego, który w liście otwartym do młodzieży mówi między innymi tak: „Piszcie do nas, gdy nie będziecie wiedzieli jaki wybrać zawód, gdy nie będziecie wiedzieli, gdzie znajduje się szkoła przygotowująca do danego zawodu. Jeżeli ktoś z Was znajduje się w ciężkich warunkach materialnych może się u nas dowiedzieć, gdzie i jak starać się o stypendium. Piszcie obszernie i wyczerpująco. Adres: Towarzystwo Uniwersytetów Ludowych Rzeczypospolitej Polskiej, Wydział Uniwersytetów Ludowych, Warszawa, ul. Joteyki 13. List Wasz przesłaliśmy już pod wyżej wskazany adres i mamy nadzieję, że w odpowiedzi uzyskacie nie tylko informacje ale i pomoc. Pozdrawiamy Was serdecznie.

Kol. Sułkowski Bolesław (Lublin)

List Wasz dotyczy tej samej sprawy, co kol. Pietrasiaka z Puław, przesłaliśmy go więc do Wydziału Uniwersytetów Ludowych. O artykuły z terenu bardzo prosimy. Pozdrawiamy Was serdecznie.

Kol. St. Górski (Ostrownica)

Ze sprawozdania Waszego widać, że Koło rzeczywiście pracuje uczciwie i szczerze. Wybudowanie świetlicy własnymi siłami w przeciągu 2 tygodni, to naprawdę praca, którą można się szczycić. Życzymy Wam dalszych pomyślnych osiągnięć i pozdrawiamy serdecznie.

Kol. J. Leszczykiewicz

Chętnie spełnilibyśmy Waszą prośbę, gdyby sprawozdanie było nieco dłuższe i bardziej żywe. Utarło się powszechnie takie mniemanie, że każdy opis uroczystości musi być koniecznie tylko rejestracją faktów, jakie na niej zaistniały i niczym więcej. To jest mniemanie błędne, bo można napisać wszystko bardzo dokładnie bez uciekania się do rejestracji. Czytaliście zapewne wiele takich sprawozdań, gdzie było i ładnie i żywo i ciekawie zanotowane wszystko co się stało, a czytelnik nie odczuwał zupełnie, że to właśnie dokładny opis jakiejś wycieczki, akademii, czy uroczystości. Napiszcie Kolego jeszcze jakie sprawozdanie tak właśnie, jak Wam radzimy i przyślijcie. Życzymy powodzenia w pracy.

Kol. S. Mieszczak (Okrajnik)

Dobrze, że napisaliście do nas, bo aczkolwiek wiersz nie jest nadzwyczajny, Wasz list mówi o dużych zdolnościach literackich i chcemy Was namówić, żebyście spróbowali swoich sił na polu prozy. Napiszcie opowiadanie albo nowelkę na dowolny temat i przyślijcie nam. Mamy nadzieję, że nie zerwiecie już łączności z nami. Pozdrawiamy Was i życzymy powodzenia w pracy.

Kol. J. Gil.

„Zasadzka" jest bardzo ciekawym i ładnie napisanym opowiadaniem. Jedyna rzecz, jaką można jej zarzucić, to, że jest trochę za krótka. Może spróbujecie rozszerzyć ją trochę, tak, żeby były conajmniej 4 strony maszynopisu. Dobrze? Czekamy.

Kol. Staruchowicz Zygmunt (Sanok)

Żaden z przysłanych wierszy nie jest tak dobry, żeby można go było wydrukować, chcielibyśmy więc zaproponować Wam, żebyście spróbowali napisać coś prozą, np. opowiadanie, albo nowelkę na jakiś aktualny temat. Odnosimy wrażenie, że proza udawałaby Wam się znacznie lepiej niż poezja, bo w wierszu rym ogromnie krępuje Wam swobodę wypowiedzenia się. Spróbujcie coś napisać i przyślijcie.

Kol. Zofia L. (Ruszkowo)

Wiersze Wasze bardzo nas zainteresowały. Nie są one doskonałe jeżeli chodzi o formę i styl, ale wskazują na to, że potraficie pewne rzeczy głęboko przeżywać i wczuwać się w nie przy pisaniu. Motyw świeżych peonii lśniących białością w mroku nadchodzącego wieczoru jest bardzo subtelnie wyczutym motywem piękna. Radzimy Wam szczerze nie zaniedbywać pisania, bo jeżeli wykształcicie sobie styl i pokonacie trudności rymowe, możecie bardzo dobrze pisać. Jeżeli macie coś napisanego prozą, przyślijcie nam, chcielibyśmy pomóc Wam w jak najszybszym usunięciu braków.

L. J. Okoń (Chełm Lub.)

Wiersze są bardzo dobre, przyślijcie więcej, żebyśmy mieli możność wyboru. Szczegółową krytykę niektórych słabych jeszcze momentów Waszych utworów prześlemy Wam pocztą. Podajcie dokładny adres.

Kol. H. Henek (Jedlicze)

W wierszu Waszym jest bardzo dużo patosu i frazesów, co sprawia, że wiersz jest sztuczny mimo, że mówi o rzeczach zupełnie naturalnych. Musicie unikać tego Kolego. Jeżeli nie będziecie umieli do rzeczy zupełnie prostych podchodzić ze szczerością, nie będziecie nigdy dobrze pisali. Bardzo byłoby dobrze, gdybyście dla łatwiejszego pozbycia się tej trochę napuszonej formy, spróbowali napisać kilka rzeczy prozą, ze specjalnym zwróceniem uwagi na rzeczywiste oddanie wrażeń, nie zabarwione zupełnie patosem. Pozdrawiamy Was serdecznie.

Kol. E. Sibiga (Rudnik)

Artykuł Wasz jest bardzo słuszny, nie drukujemy go jedynie ze względu na brak miejsca. Prosicie, żeby podać Wam tematy na jakie moglibyście pisać. Spróbujcie napisać coś o Służbie Polsce, albo zjednoczeniu organizacji na Waszym terenie. A może przysłalibyście nam na ten temat nie sprawozdanie, a opowiadanie jakie, albo nowelkę? Bardzo prosimy.

Redaguje Komitet — Wydawca: Zw. Młodzieży Wiejskiej R. P. „Wici"
Adres Redakcji: Warszawa, ul. Bartoszewicza 3, Tel. 8.72 91. Adres Administracji: W-wa, ul. Zielna 45. Tel. 8.74 95 Konto czekowe PKO W-wa Nr 1199.
Prenumerata rocznie 400, półrocznie zł. 200, kwartalnie zł 100. Numer pojedyńczy zł. 10. Rękopisów nadesłanych Redakcja nie zwraca
Cena ogłoszeń: za tekstem cała strona zł. 30 000, 1/2 strony zł. 15.000 1/4 strony zł. 8.000, 1/8 strony zł. 4 000, 1/16 strony zł. 2.000. W tekście 100% drożej. Drobne zł. 10 za wyraz, poszukiwania pracy zł. 3 za wyraz.
B-60350 Składano i odbijano w druk. Spółdz. Wyd. „Chłopski Świat", W-wa, Al. Jerozolimska 83, tel. 8-69-19.